

சிவானாம்



கன்னகம் கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகவும்
கதைபுஞ்சலை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமர் கந்தையா செல்லையா
அவர்களின் சிவபதிப்பேறு மறிக்க
நிலைவு மலர்

14.07.2005

२
சிவாயம்



சிங்கமாப்பாண முதலி வழியும்
நற்சிங்க முதலி வழியில் பிறந்த
கன்னைகம் கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகவும்
கனகபுரத்தை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமர்ர்

கந்தையா செல்லையா

அவர்களின் கிவபதப்பேறு மெரிக்க

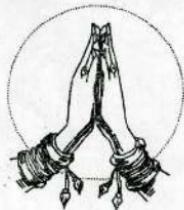
நிலைவீ டெர்

14.07.2005





சமர்ப்பணம்



குடும்பத்தின் ஒளிச்சுட்டே அன்பின்
பண்பின் உறைவிடமே இறைவன்
திருவடி சேர்ந்த எமது அன்புத்
தெய்வமே உமது புனித ஆத்மா
இறையடியில் பேரானந்த வாழ்வு பெற
கனகாம்பிகை அம்பாளை வேண்டி உமது
பாதார விந்தங்களை இம் மலரினால்
அர்ச்சித்து சமர்ப்பிக்கின்றோம்.



திங்குனம்
மனைவி, பிள்ளைகள்,
மருஷக்கள்,
பேர்ப்பிள்ளைகள்.



நூல்திற் பெறுவதற்காக



அமர்த்தியும்வரம் சுதங்கள் அந்தநான் இருப்பன்
நூல் ஒலியுமாக கொண்டு அடிப்படையும் உத்தி
அழுதமாக அழுதமாக அப்படிக்கொண்டும்
அழுதி! அழுதி! அழுதி!



ஸ்ரீ வெங்கடேச மாண்பு என்னை

மகாதேவ ஆச்சிரமம் Mahadeva Ashram

Thavathiru Ganesanathan
Mahadeva Swamigal,
MAHADEVA ASHRAM,
Jeyanthinagar,
Kilinochchi (Sri Lanka).
Peoples Bank, Kilinochchi A/C No: 13704.

நவத்திரி
நவாராணந்த மகாதேவ அவதாரி,
மகாதேவ ஆச்சிரம.
கோவந்தான், வள்ளுவர்தி.
கலங்கா.

10 - 07 - 2005

தெய்வ தெய்வ தொடர்ச்சி
காஷி ராமநா

கிழவுதாம் நூலை புதித் தாங்கி புதையாக்கிட்டதை
1958^ஆ ஆண்டு நிலை பெற்ற இல 03 ஏஞ்ச காஷியன் தொங்கின்
உதவியால் தினங்களாக முறைம் விவகாரிக்கப் பட்ட ஏதென்று
நூலை நிறுவப் படுத்தினால் உயிர் படிந்தி

காஷியன் ஆங்கி காஷி ராமநா எனும்

தெய்வ தெய்வ தொடர்ச்சி அவதாரி கலங்கா
தெய்வ நீண்ட நீண்ட நீண்ட நீண்ட நீண்ட நீண்ட நீண்ட
காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன்
உதவியால் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன்
காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன்
காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன்
காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன்
நாம் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன் காஷியன்.

ஓம் காஷி! ஓம் காஷி! ஓம் காஷி!

நாம். காஷியன் காஷியன் காஷி
காஷியன் காஷி.

வாழ்வதை எதிர்க்கும்
வாழ்வையென்று

வாழ்வதை எதிர்க்கும்

வாழ்வையென்று

வாழ்வதை எதிர்க்கும் வாழ்வையென்று
வாழ்வதை எதிர்க்கும் வாழ்வையென்று
வாழ்வதை எதிர்க்கும் வாழ்வையென்று
வாழ்வதை எதிர்க்கும் வாழ்வையென்று
வாழ்வதை எதிர்க்கும் வாழ்வையென்று
வாழ்வதை எதிர்க்கும் வாழ்வையென்று
வாழ்வதை எதிர்க்கும் வாழ்வையென்று
வாழ்வதை எதிர்க்கும் வாழ்வையென்று
வாழ்வதை எதிர்க்கும் வாழ்வையென்று
வாழ்வதை எதிர்க்கும் வாழ்வையென்று

வாழ்வதை எதிர்க்கும் வாழ்வையென்று



கவுயகத்தில்:
07.08.1937

வானகத்தில்:
14.06.2005

அமர்
கந்தையா செல்லையா
தீதி வெண்டபா

பார்த்திப ஒன்று கவகாசி முப்பத்தொன்றில்
சப்தமி திதியதனில் சப்த வாடுக்களடங்க
கன்தாம்பிகை அம்மாவே அம்மாவே ஏன்றற்ற
கழில்லையில் கலந்திடவே சென்றான் செல்வன்

திருமுறைப் பாக்கள்



விநாயகர் துநி

விநாயகனே வெவ்வினங்கை வேற்றுக்க வல்லன்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிட்டான் - விநாயகனே
விண்ணரிற்கும் மன்ணரிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணரிற் பணிபிள்ள கனிந்து.

தேவாரம்

திருச்சிம்றம்பலம்

குரித்த புரவமுங் கொவ்வைச் செய்வாயிற் குமிண்சிரியும்
பனித்த சுடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்துப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே.

திருவாசகம்

அம்மையேயப்பா வொப்பிலா மணியே
அன்றினில் விளைந்தவாரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சூருக்கும்
புறுத்தலைப் புலையானென்றனக்குச்
செம்மையே யாய சிவயதமளித்த
செல்வமே சிவயெருமானே
இம்மையேடுன்னைச் சிக்கைனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்த ருஞவதினியே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணை மாகடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிய்வர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம் சிவனைத்
திருவீழியிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளாம்
குளிரவன் கண்கள் குளிர்ந்தனவே

திருப்பல்லாண்டு

யாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியமுதிப்
பாற்கடல் ஈந்தவிரான்
மாலுக்குச் சக்கரமன்றரூள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
சிற்றும்பலமே ஒப்மாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் ளானுக்கே
பல்லாண்டு கவறுதுமே.

திருப்பூராணம்

ஜந்து பேரிலிவும் கண்களே கொள்ள
அன்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்கதயே யாகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமேயாக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமா னந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலோ மசிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

திருப்புகழ்

பக்தியால் யானுகணப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடு
முத்தனா மாவறனப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற் கருஞ்வாயே
உத்தமா தானசற் குணனேயா
ஒப்பிலோ மாமணி கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் தினியாதா
வெற்றிவேல் ஆயுதப் பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சூரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செப்க குறைவிலோ தூயிர்கள் வாழ்க
நான்முறை அறங்களோங்க நற்றவும் வேள்வி மல்க
மேன்மைகாள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.



அமரர் கந்தையா செல்லையா அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

இந்துமா சமுத்தீரத்தின் விடை மதிக்க முடியாத முத்தைனாப் போற்றப்படும் இலங்கைகத் தீவின் வடபகுதியில் அமைந்ததே யாழ்ப்பாணம் என்ற அழகிய நகரம். யாழ்ப்பாணம் என்றாலே தேன் சுகவடியும். அதன் வடபால் கலையும், கல்வியும், விளையாட்டும், விவசாயமும் வளம் பெற்றுத் தீகழ்வதும் மா, பலா, வாழூகள் ஒருங்கே அமைந்த சோலைகளையும் தன்னகத்தே கொண்ட அழகிய திருநகர் தான் சுன்னாகம் எனும் பட்டினம். இதன் கிழக்குப் பகுதியில் அமைந்ததே மயில்பை என்ற அழகிய கிராமம்.

இக் கிராமத்தில் சிங்கமாப்பாண முதலி வம்சத்தில் வழிவந்த கந்தையா அவர்கட்டும் நிற்சிங்க முதலி வம்சத்தில் வழிவந்த செல்லாட்சிப்பிள்ளை அவர்கட்டும் (தம்பதியினர்) இளைய புத்திரனாக 07.08.1937ம் ஆண்டு பிறந்தார் அமரர் செல்லையா அவர்கள். இளையதீ விருந்து துடியும் துடியாட்டமும் மிக்கவராக விளங்கினார். இவரது மூன்றாவது வயதில் தந்தையார் இறந்து போகத் தூயாரினதும் தாய் மாயனின் (சின்ன உடையார்) வழிகாட்டுதலிலும் சகோதரர்களது அறவ கணப்பிலும் வளர்ந்து வந்தார்.

குடும்பத்தில் கடைசி பிள்ளை என்றபடியால் முத்த சகோதரர்கள் எல்லோரும் இவர் மேல் அளவுகடந்த அன்பை காட்டியதால் செல்லையா ஒரு செல்லப்பிள்ளையானார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை மயில்வினிச் சைவ வித்தியாலயத்திலும், மிகுந்த அறிவாற்றல் கொண்டவராகவையால் ஆங்கிலக் கல்வியை கற்பதன் பாருட்டும் சன்னாகம் கந்தரோகை ஸ்கந்தவராதயாக் கல்லூரியில் உயர் கல்வியை கற்றுத் தேவினார். இக் கல்லூரியில் கல்வி பயிலும் காலங்களில் விளையாட்டுத் துறையில் ஈடுபோட்டு பல பரிசுகளை தனதாக்கிக் கொண்டார். கல்லூரியின் பல முக்கிய கையவங்களில் முன்னின்று உழைப்பவராகவும் அதிபர், ஆசிரியர் தன்மதிப்பையும், பாராட்டுதல்களையும் பெற்று அவர்களின் அன்பைப் பெறக் கவுடிய வகையில் மிகவும் ஒழுக்க சீராக விளங்கினார்.

காலம் சென்ற இராமசாமியினர்களை, காசிநாதர், சின்னத்துரை, அன்னபாக்கியம் ஆசிரியர் அமரான் சகோதரர்கள் ஆவார். இவர்கள்

அனைவரோடும் அன்புறநும் பற்றும் பாசத்தோடும் கருத்து வேறு பாடின்றியும் மிக வந்துக்கமாக வாழ்ந்து வந்தார். அமர் தாய்ப் பாசம் மிகுந்தவர். தாய் சொல்லை என்றைக்கும் தட்டப்பாட்டார். வாரும் தோறும் தாயாரின் இருப்பிடத்துக்கு சென்று வருவார். தாயார் சுகயீனமுற்று இருந்த போதும் பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் வேண்டிய சகல பரிகாரங்களையும் செய்து செய்ய வேண்டிய செலவினெங்களையும் செய்து வந்தார். இவர்களின் குல துய்வமாக சுன்னாகம் ஜயனார் கோவிலும் புதராயகர் கோவிலையும் வழிபட்டு வந்தார் அமர்.

இந்த தருணத்தில் முன்னார் யாழ்ப்பாண அரசு அதிபர் அமர் ஹீகாந்தா அவர்கள் வேண்டுகை விடுத்தார். செந்நல் விளையும் பெருநிலப்பயர்ப்பை தமதாக்கிய மருதும் என்பதற்கு இலக்கணமாய் அமைந்துள்ள கிளிநாச்சியில் மத்த வாயியர் குடியேற்றத்திட்டத்தை உருவாக்க 1954இல் ஆண்டு விண்ணப்பம் கோரப்பட்டது. அமர் நாட்டுப்பற்று மிக்கவராகவும், வளரும், இனப்பற்றானாகவும் இது சாரிப் போக்கு உடையவராகக்கொல் முதல் நபராக வாயர் கொடுத்துள்ளார். இவரது இச் செய்கையை முத்த சகோதரர்கள் எதிர்ப் பெரித்த போதிலும் உயர்ந்த நோக்கோடு பச்சைப் பகேல் போல் பறவை, கிளி எனும் பச்சை நிறமுடைய கிளிநாச்சி நகரில் அமைந்துள்ள அழகிய கிராமம் கனகபுரத்திற்கு 1ம் பண்ணையை உருவாக்கி அடிர்ந்த காட்டில் காட்டு வாழ்க்கை மிகுந்த கஸ்ரமும் சொல்லில் அடக்க முடியாத துயரமும் பயங்கரமும் ஒன்றான காலத்தில் கவட்டுக் குடும்பாக வாழ்ந்த போது அவர்களுக்கென ஒரு பட்டப்பெயர் உருவானது. அவர்களின் செயற்பாட்டிற்கமைய அமர் செல்லையாளிற்கு மிறதார் என்ற நாமத்தை தனதாக்கிக் கொண்டார். இவர்கள் தமக்கென இருப்பிடம், கிணறு போன்றவற்றை அமைத்து கோழிப்பண்ணையை உருவாக்கி பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபோடு உடையவர் என்பதால் அமர் செல்லையா (மிறதார்) பயிர்ச்செய்கைக்கு வாறுப்பாக இருந்து எதுவித வசதிகளும் இல்லாமல் தங்களது முயற்சியின் நிமித்தம் நல்லதோர் எதேதுக்காட்டாக முன்னோறினார்கள்.

1962ம் ஆண்டு கவட்டு வாழ்க்கையில் இருந்து கிடேப்டு தனித் தனியே வாழ ஆரம்பித்தார்கள். அந்தஞ்சுவாயில் அமராரின் சுயமுயற்சி

காரணமாக ஒப்புந்த வேலைகளை எடுத்து கிளிநோச்சி பகுதியில் பல குளங்களையும் பல பாதைகள் பல சிரமங்களின் மத்தியில் அமைத் துள்ளார். இவற்று வேலைத்தீர்ங்களை பாறியில்லாளர்களும் பாராட்டு அமரரிடம் வேகம், விவேகம், தொழில் நுட்பம், மதிநுட்பம், அன்றை பார்த்து மன்மேலும் பல வேலைகளை கொடுத்துள்ளார்கள். இக் காலத்தில் அமரரிடம் சில உழவு இயந்திரங்கள் பல இன மக்கள் இவருடன் இருந்து அமரர் ஓர் தொழில்தீர்யாக தொழியார்த்து வந்துள்ளார். இத் தருணத்தில் நெற்செய்கையில் யெயர் போன இடம் கிளிநோச்சி அமரரும் நெற்பாயிரச் செய்கையில் ஈடுபட ஆரம்பித்தார். தனது நெல்வயல் நிலமான ஒட்டன் குளத்திலும், கோணாவிலும் செய்தார். சிறு வெள்ளம் பெரு வெள்ளம் போல் விவசாயத்தில் இலாபம் கிடைக்கவே பல ஏக்கர் வயல் நிலங்களை விலைக்கும், குத்தகைக்கும் எடுத்து நெற்பாயிரச் செய்கையில் முழுநேரத் தையும் கழிக்கலாணார். இந்தக் காலகட்டத்தில் உறவுக்காரராகீய சுன்னாகத்தில் இருக்கும் தபால் அதிபர் அமரர் பான்னம்பலம் ஜயாவும் துணைவியாரும் தமது வயல் நிலத்தை எந்தவித உடன்படிக்கையுமின்றி கொடுத்துள்ளார்கள். அமரர் அதை தன் கண்ணனை கண்ணிடமை காப்பது போல் தவறாது காத்து வந்தார் கடைசிவரைக்கும்.

அமரின் இருப்பிடமான கிளிநோச்சி நகரில் அமைந்த முருகன் கோவிலையும், கிருஷ்ணர் கோவிலையும் தனது குல தெய்வமான இரகணமடு கனகாம்பிகை அம்மன் கோயிலையும் வாழிப்பட்டு வந்துள்ளார். தனது வாழ்க்கையில் இன்ப துன்பமான வேலைகளில் அம்மாளிடம் சென்று தரிசித்து தனது செயல் கருமங்களை அம்பாளின் ஆசீர்வாதத் தூடன் செய்து வந்தார். அதன் காரணமாக சொந்தமாக வீடுகள் கட்டி விவசாயத் தேவைக்கேற்ற உழவு இயந்திரம் போன்ற அனைத்தையும் பெற்றிருந்தார். இந்த இயந்திரங்களை தனக்கு மட்டுமல்ல வசதிகுறைந்த மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்து உதவி வந்துள்ளார். பொருட்களுடன் பண உதவியும் புரிந்து அவர்களின் வரண்ட வாழ்க்கையை வளர்ப்பத்தை வழி காட்டியாக விளங்கினார். ஏழை பணக்காரன் என்றோ தாழ்ந்தவர் உயர்ந்தவர் என்றோ பேதம் காட்டாது எல்லோரையும் தனது உற்றார் உறவினர்களாகலாவும் உடன் பிறவாச் சகோதரர்களாகவும் அன்போடும் பணபோடும் இன் முகத்தோடும் புன்னகையோடும் வரவேற்று அறவ தைன்தது உபசரிப்பதால் செல்லையா என்று அழைக்க விரும்பாமல்

எல்லோரும் பிறதர (Brother) அதாவது சகோதரன் என்றே அர்த்தப்பட அன்போடு அழைக்கலையினர். சிறியோர், பொரியோர் அனைவருக்கும் அமர்ச்சல்லையா பிறதர் ஆனார்.

இவரது தளராத முயற்சிக்கும், அயராத உழைப்பிற்கும் பக்க துணையாக ஓர் இல்லான் தேவையை இறைவனோடு ஒயற்கைகளும் விரும்பியதால் மாதக்கலைப் பிறப்பிடமாகவும், வதினிடாகவும் கொண்ட அமர் வினாசித்தமிழி இலட்சுமியிள்ளை தம்பதியினரின் அன்பு மகள் பிரணவசோதி (சொசுவி) என்பவரை 12.12.1971ம் ஆண்டு திருமணம் செய்து இல்லறத்தை நல்லறமாக கழித்து வந்தனர். இவர்களின் இனிய இல்லறத்தின் பெறுபேறாக கோணேஸ்வரன், கோகிளேஸ்வரன், தவனேஸ்வரன் என்ற மூன்று முத்தான ஆண்களையும், செல்வநாயகி, தவநாயகி, இராஜநாயகி எனும் மூன்று பெண் பிள்ளைகளையும் பெற வெடுத்தனர். அமரரின் தாயார் இருக்கும் போது பேர்ப்பிள்ளைகளை பார்க்க வேண்டும் என்ற நேர்த்திக்கடனாக திருகோணமலையில் உள்ள கோணேஸ்வரர் கோவில் அருகில் காளியம்மன் கோவிலில் கொளி விரத காப்பு வருடா வருடம் எடுத்து வந்துள்ளார். இதன் நியிர்த்தம் முத்த மகனுக்கு திருகோணமலை கோவில் ஞாபகார்த்தமாக கோணேஸ்வரன் என்ற நாமத்துடனும் முத்த மகள் பிறந்த காலம் தாயார் அமர் ஆகியதால் தாயாரின் நாமத்தில் செல்வநாயகி என்ற பெயரைச் சூட்டி அழைக்க வையினர். பிள்ளைகளுக்கு கல்வி, ஒழுக்கம், பண்புகளை கற்றித்து திருமண வயதில் இவர்களுள் கோணேஸ்வரனுக்கு உதயணி என்ற பெண்ணை திருமணம் செய்து வைத்து கமிலாஸ், சோமிகா, தோசிகா ஆகியோருடன் ஜேர்மனியிலும், செல்வநாயகி தாய்பவழி உறவுக்காரராகிய இரவிச்சந்திரனை திருமணம் செய்து சுபத்திரா, சோதீசன் ஆகியோருடன் கிளிநூச்சியிலும், தவநாயகி அமரரின் சகோதரியின் முத்த மகன் விஜயகுமாரை திருமணம் செய்து அதீஸ், அபிஷா ஆகியோருடன் கவிட்லாந்திலும், கோகிளேஸ்வரன் அமரரின் மனைவி அண்ணனின் முத்த மகன் தீபலசுகி (சத்தியா)வை திருமணம் செய்து கிளிநூச்சியிலும் தவனேஸ்வரன் பிரான்சிலும், இராஜநாயகி தாய் பவழி உறவினரான மகாபுவராஜ் (யுவா) வை திருமணம் செய்து திலக்ஸன் ஆகியோருடன் பிரான்சிலும் அனைவரும் செல்வம் செழிப்போடு வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

1996ம் ஆண்டு இடம் வெற்ற இடம் வயர்வு காரணமாக திருப்பிடத்தை விட்டு அமரரின் குடும்பம் இடம்பொயர வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அக்காலத்தில் பல கஸ்டங்கள் இடப்பாடுகளுக்கு மத்தியில் நான்கு வருடத்தின் பின் தனது இருப்பிடத்தை வந்ததைந்தார்கள். வீடு சொத்துக்கள் அகைத்ததுயும் இழக்க நேரிட்டதை என்னிடி கவனம் யடைந்தார். அமரரின் நீண்டகால நேர்த்திக்கடனை 2001ம் ஆண்டு இந்தியா தலையாத்திரையாக சென்று திருச்சி உச்சிப்பிள்ளையார், மீரங்கம், போன்ற வரும் கோவில்கள் சென்று திரும்பி வெங்கடேசப் பெருமாளிடம் சென்று நேர்த்திகளை நிறைவு செய்து அமரரின் செல்லப் பின்னையான இணைய மகனையும் திருமண பதிவு மூலம் பிரான்சிற்கும் வழியனுப்பி வைத்து தனது இருப்பிடத்திற்கு 2002ம் ஆண்டு வந்தார். கோயில் புனர்நிர்மாணங்கள், கட்டிடங்களுக்கு நிதியும் கொடுத்துள்ளார். மற்றும் சமூகத்தில் பொது நிகழ்வுகளுக்கு வையவங்களுக்கும் வேண்டிய பாங்களிப்பைச் செய்து வந்துள்ளார். அமரர் இறுதிக் காலம் வரை கிளிநூச்சி நகரைச் சுற்றி உலை வருவது வழகமே. இவரின் உடல் நிலைமை பாதிக்கப்பட்டு பல நோய்களால் தாக்கப்பட்டு காலன் அவர் மேல் குறி வைத்து கிளிநூச்சி வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு இங்கிருந்து வடமூனை போதனா வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு அதிதீவிர சிகிச்சைக்காக தென்தீசை தேசிய வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சில நாட்கள் கடந்து 14.06.2005ல் இறைபதும் அடைந்தார். தனது 84 வது அகவையில் அமரரின் இழுப்பு குடும்பத்திற்கு பேர் அதிர்ச்சியை கொடுத்தது. சடங்குகள் யாவும் அமரரின் இல்லத்தில் நடைவெற்றன. மரணச் செய்தி யை கேள்வியுற்ற உற்றார் உறவினர்கள் மட்டுமல்ல நன்பார்களும் வருகை தர முடியாதவர்கள் தொலைநைகல் மூலமும், தோலைபோசி மூலமும் அறிவித்து தங்கள் துயரத்தை பகிர்ந்து கொண்டனர். பலர் மாலைகள் சாற்றியும், மலர்தூயியும் அஞ்சலி செய்தனர். அமரரின் இழுப்பை ஏவாலும் நிறம்ப முடியாது அமரரைப் போன்று பயரியாக காண்பது அரிது.

‘நஞ்சாநல் உள்ளாருவன் இன்றில்லை என்றும்
பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு’ (குறள்)

- அமரர் கவுலுவது
1. ஜந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையாது
 2. செய்வன திருந்தச் செய்
 3. சொல்லியும் செய்யார் கயவர். சொல்லிச் செய்வார், சிறியோர். சொல்லாமல் செய்வார் பயரியோர்.

மகனவி புலம்பல்

அன்புடைய நாயகரே உம்மை இன்று

அகிமைதில் இழுந்திட்டேன் ஆற்று வேணோ
என்புருசீ மனம்பதைத்து இங்கு நானும்
ஏழையாய் அழுதிடற்கு என்செய் தேணோ
பண்புடனே எனைக்காத்துக் கதைகள் கவரிப்
பக்கத்தே செல்லாது வாழி வைத்தீர்
துப்புடனே நானிருந்து வாடு தம்குத்
தூயவரே என்னவிழை செய்தே கண்யா.

உங்களாது உழிப்புகளைக் கண்ட போது

இவென்று கதறியமு தரற்று கீன்றேன்
மங்களனமாய் நாம்வாழ்ந்த நாளை என்னிரி
மனமாதுதான் துழக்கிறது என்ன செய்வேன்
எங்களாது பிள்ளைகளின் வாழ்வைக் கண்டு
இன்புமடன் இருந்தோமே எந்தன் ஜயா
திங்களாது இல்லாத வானம் போலச்
செகமிது எமதில்லம் தோன்று தையோ.

பிள்ளைகளின் தவிப்பு

வற்று வளர்த்து பயறுமிட்டு பேரன்போடு பேணிக்காத்து யட்டுதை
கள் நற்கனிகள் பாலும் சோறும் தொட்டழைந்து சிந்தியதற்கல்லை
உண்டோ? கற்று அறிவுப்படி நாலுயர் காலமெல்லாம் பாடுபட்ட எங்கள்
அப்பாவே கட்டியங்கள் உடல் மீது புரண்டபோதும் கண்ணாதனை முடி எங்கே
வசன்றிர்கள்?

மட்டில்லோ துயரங்கொண்டோம் மாயவனே உன் மாளிகையில்
அப்பாவை இருந்திக்கொள்ளாயோ? ஆரிருந்தென்ன எங்கு நீ இல்லையே
அப்பா? ஆ விழுந்து அவறியிழும் கன்று போல் துயரில் உகைப் பிரிந்து
வேதகணையில் வாடி சோகம் எனும் பெரும் கடலில் முழுகலாச்சே அப்பா
அப்பாவே அப்பா எங்கு சென்றீர்?

மருமக்கள் புலம்பல்

மக்களை மணந்தவெம்மை மக்களாப் பேணி
மதிப்புயர் மாமாவே மாண்புயர் தெய்வமே
தீக்குகள் யாவினும் தேடியே வாடுகீன்றோம்
தூயாநல் லாளரே ஸங்குதான் சென்றீர்
உத்தமனாகவே உலசினில் மிளிர்ந்த
உயரிய தெய்வமே உழையினிக் காண்போமா
எப்போதும் எங்கள் இதயத்தில் வாழும்
எம்முயிர் மாமாவே ஸங்கு நீர் சென்றீர்.

பேரப்பிள்ளைகள் குழுறல்

அப்பா, அம்மை வென்று அன்போடு அழைத்தீடு
இப்பாரில் இனியார் உள்ளரோ எமக்கு
எப்போதும் எம்மை இனிதாக அகணக்கும்
எம்முயிர்த் தாத்தாவே எம்குல விளக்கே
பொங்கிடும் தூயானால் வாழும் எங்கஞுக்கு
புவியினில் ஆறுதல் அளிந்தீட வாரிரோ
மங்கிடா விளக்கேமதிப்புயர் மனியே
மண்ணிலே இனிபும்மை காண்பது தானெப்போ!

உற்றார் உறவினர் புலம்பல்

மற்றவர் மனம் நோகா வாழுகின்ற மனிதவர்ன்போம்
மதிப்புடனே யாவரையும் மகிழ்விக்கும் தெய்வமென்போம்
துதிக்கின்றோ மென்றும் தூயவும் உள்ளமதை
புவிதன்னில் உங்கள் புளித முகங் காண்பதெப்போ.

எங்கள் தாத்தா எங்கு சென்றீங்கள்

தாத்தா நீங்கள் எங்கு சென்றீர்கள்? உங்களைக் காணாமல் நாங்கள் ஒரு போதும் இருந்ததில்லை. நீங்கள் பிறந்தது தொட்டு உங்களின் இறுதி வரை தாத்தா நாங்கள் இருவரும் தான் உங்களுடன் இருந்த பாக்கியம் கிடைத்தது.

எத்தனை பேரப்பிள்ளைகள் இருந்த போதிலும் எங்கள் இருவருக் கும் தான் உங்களின் கைகளில் பேரப்பிள்ளைகள் என்று கொஞ்சி விளையாடியாடு உங்கள் அரவணைப்புக் கிடைத்தது. இந்த பாசம் இருந்தபடியால் தானா எமது அம்மாவும், நாங்கள் இருவரும் முதன் முறையாக இரவோடு இரவாக கொழும்பு வந்து நீங்கள் சுயநினைவுடன் இருக்கும் போதே பார்த்தது. இது தாத்தா இல்லை வேறு யாரோ என்று பயந்து போனது எங்களின் கைகளை இறுகப் பற்றி பிடித்தது. அந்தக் கைகளில் நீங்கள் தவண்டால் தான் அந்த பாசத்தில் தழுவிவீர்கள். உங்களுக்கு தெரிந்து விட்டதா தாத்தா. எங்களை விட்டு செல்லப் போகின்றீங்கள் என்று அதனால் தான் கடைசியிலும் எங்களைப் பார்க்கக் காத்து இருந்த மாநிரி. அது தான் நீங்கள் கடைசியாகச் சுயநினைவில் இருந்தது அந்த சந்திப்புத் தான் கடைசி.

தாத்தா! நீங்கள் சுகமாகி வீரு திரும்பவீங்கள் என்ற நினைவுடன் தான் இருந்தோம். ஆனால் இந்தக் கோலத்தில் வருவீர்கள் என்று நினைக்கவில்லை. கடைசியாக வீட்டில் இருக்கும் போது தான் தாத்தா நான் உங்களுக்கு சாப்பாடு கொண்டு வந்து தரும் பாக்கியம் கிடைத்தது. எனது செல்ல மொழியால் நான் உங்களைச் சாப்பிடுவங்கோ என்று பேசுவேன். தாத்தா நீங்கள் என்னைச் சுபத்திரா, சுபத்திரா என்று கூப்பிடும் குரல் தான் கேட்கதா என்று ஏங்குகின்றேன். சோநீசன் கோநீசன் என்று எனது தம்பியைக் கூப்பிடும் முதலே எனது அம்மா பேசப் பேச உங்களிடம் வந்து விழுவான்.

எங்கள் இருவருக்கும் தான் உரிமையுடனும் உறவாடவும் தாத்தா என்று சொல்லுதற்கும் ஒருவருக்கும் கிடைக்காத அரும் பெரும் பாக்கியம் கிடைத்தத்தையும் நாங்கள் உங்கள் நினைவுகளுடன் கலந்து கொள்கிறோம்.

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக் கிள்ளோம்.

ஓம்சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ஓம் ஸ்ரீ ராம ஜெயம்

என்றும் உங்கள் நினைவுகளுடன்
உங்கள் பேரப்பிள்ளைகள்
செல்வி.ரவிச்சந்திரன் சுபத்திரா
செல்வன் ரவிச்சந்திரன் சோநீசன்

என் அருமை சகோதரனே!

“உன் நினைவுகள் என் நெஞ்சில் நீண்டு கொண்டே போகின்றன நிம்மதி இன்றி மனசு நீந்துகின்றது. தன்னீரில் இல்லை கண்ணரால் தான்

எனது தம்பி செல்லையாவின் மறைவால் தாங்க முடியாத துயர் அடைக்கின்றேன். எமது கடமைகளை முன் நின்று செய்ய வேண்டியவர் எங்களுக்கு முன்னே சென்று விட்டார் என்ன செய்வது?

எமது தந்தையார் இறக்கும் போது எமது தாயார் பாரினிலே பாலர்களை விட்டு எங்கு நீ சென்றாய் எனப் பரிதவிந்துத் கூறி அழுத போது எனது தம்பி செல்லையாவின் வயது மூன்று. எமது தந்தையின் மரணச்சடங்கிற்கு வந்தவர்கள் எமது தந்தையின் நிலை கண்டு கதறவில்லை தம்பி செல்லையா பால் முகம் மாறாத பாலகணாய் அவன் அழுத காட்சி கண்டே பதறினர்.

அறிவும், அழுகும், அடக்கமும், ஒழுக்கமுடையவனாக அவன் வளர்ந்து வந்த காலம் எமது குரும்பத்தின் வசந்த காலமே. எமது தாயார் செல்லா, செல்லா என அழைத்து செல்லப்பிள்ளையாகவே வளர்த்து வந்தார் நாங்கள் ஒரு விவசாயக் குரும்பமாக இருந்தமையால் புன்னாலைக்கட்டுவனில் வசித்து வந்த எமது தாய்மாமனாரின் சொற்கேட்டு அவரின் வழிகாட்டவிலும் அரவனைப்பிலும் ஊக்கத்திலும் முன் நின்று உழைத்து முன்னேறி வாழ்ந்து வந்தோம்.

இவர் ஆரம்ப கல்வியை சுன்னாகம் மயிலனி கசவ மகாவித்தி யாலயத்திலும் ஐந்தாம் வகுப்பின் பின் ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரியிலும் கற்று வந்த காலத்தில் பன்னிரண்டு வயதில் பாடசாலைக்கு நடந்து போக வேண்டாம் எனக் கூறி கசக்கிள் வாங்கி கொடுத்தேன். நன்றாகப் படிக்க வேண்டும் என ஆசை கொண்டேன். ஆனால் பத்தாம் வகுப்பில் கற்றுக் கொண்டிருந்த வேளை படித்த வாலிபர் திட்டத்தில் அரச அதிபர் சிறிகாந்தாவின் வேண்டுகோளுக்கு அமைய முதல் முதலாக கிளிநூச்சிக்கு சென்ற வாலிபர் குழுவில் தம்பி செல்லையாவும் ஒருவர் இக் குழுவில் சென்ற அனைவருக்கும் துணைப் பெயர் குட்டப்பட்டது. “பிறதர் என்ற துணைப் பெயருடன் எல்லோரிடமும் சகோதரத்துவமாகவே வாழ்ந்து வந்தார்.

இவர் கிளிநோச்சிக்குச் சென்ற காலத்தில் எதுவித வசதிகளும் இருக்க வில்கல், உறங்குவதற்கு இடமில்லை, உண்பதற்கு உணவில்லை, குடிப்பதற்கு / நீருபில்லை இவர்கள் பட்ட வேதனைகளும் கஸ்டங்களும் சொல்லியிடங்கா. அன்றைய கிளிநோச்சியிடன் ஒப்பிழும் போது இன்றைய நவீனமயமான கிளிநோச்சியாக முன்னேறியிருப்பதற்கு முதல் முன்னோடிகள் அவர்களே தூஞ்.

எனது தம்பிகயக் கிளிநோச்சிக்கு சென்று அடிக்கடி பார்த்து வருவேன். அவரும் சுன்னாகம் வந்து என்னையும் எனது சகோதரர்களையும் பார்த்துச் செல்வார். இப்பொழுது சில ஆண்டுகளாக நாட்டு நிலைமை காரணமாகவும் எமது வயது காரணமாகவும் பிரயாணங்கள் செய்வதற்கு சிரமமாக இருந்தது. இரண்டு கிழமைக்கு முன்னரும் சுன்னாகம் சந்ததயில் என்னை வந்து பார்த்து கதைத்துவிட்டுச் சென்றார்.

தம்பி செல்லவேயாவும் அவரது மனைவியும் வீருதேடி சென்றவர் களை முகச்சலிப்பின்றி வரவேற்பதிலும் விருந்தோம்பலவிலும், உதவி செய்வதிலும் முன்னின்று செயற்படுவார்கள். சுகயீனமுற்று சில நாட்க ஸாக வாய்திறந்து எதுவுமே சொல்லமுடியாமலவும், உண்ண முடியாமலவும் இருந்த போது அவரின் மனைவியும் இரண்டாவது மகனும் இரவு பகல் பாராமல் தமது கடமையைச் செய்தமையிட்டு பெருமையடை கின்றேன்.

“என் மைந்தர்கள் வரா விட்டால் என் கடமை நீ செய்வாய் என்று அன்று சொன்னாய் ஆனால் இன்று உன் சடங்கை நான் பார்க்க ஆண்டவனே நிர்ணயித் தூன் இன்று நான் பட்டமரம் போல் நிற்கின்றேன். மறு படியும் துளிர்ப்பேனா? உன் ஆத்மா சாந்தியடைய எமது குலதெய்வாம் சிவபூதவராஜரயும் உன் கனவுக்கன்னி கனகாம்பிகை அம்மனையும் வேண்டிச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி
நன்றி

சுன்னாகம் கிழக்கு
சுன்னாகம்

கந்தநயா - காசிநாதர்
பெரியண்ணா குழுமபத்தினர்

சின்ன அண்ணாவின் உள்ளக்குழறல்

ஆறாத் துயரில் ஆழ்த்தி விட்டு மீளாத்துயில் கொண்டாயே?
 ஏன் இந்தக் காலன் பறிப்பு ஏன் இந்த சோகம் எமக்கு?
 அண்ணா என அன்பாக அழைத்தாயே! இனி எங்கே
 இந்தக் குரல் காண்போம், இனி எங்கே என தம்பியைத் தேடுவோம்
 ஏன் இந்த தீடிர் பிரிவு எம் கண்களில் கண்ணீரையும்
 நெஞ்சினில் சோகத்தையும் தந்துவிட்டு
 நீ மெளனமாகியது ஏனோ?
 உன் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கின்றோம்.

எமக்கு நல்வழி காட்டியாய்
 நாம் என்றும் ஒற்றுமையாய் இருந்திருவோம்
 எனப் பல தடகவ கூறிடுவீர்
 தங்கள் குரும்பத்தை சிறப்பாக நடத்தி வந்தீர்
 யாழ் ஊரில் நாமிருந்து வந்தவுடன்
 அகமகிழ்ந்து அழைத்து ஒரு சேர இருந்து
 உன்று களிக்கு இன்புற்று இருந்தோம்
 இன்று நீங்கள் இல்லை தவிக்கின்றோம்

உங்கள் ஆத்மா இறைவனாடி சேர பிரார்த்திக்கின்றோம்.

கண்ணாகம் கிழக்கு,
 கண்ணாகம்.

கந்தையா சின்னத்துவர்
 சின்னன்னை குழம்பத்தினர்

என் தம்பி எங்கே?

“எப்போதாவது உன்னைச் சுந்திப்பதும், எப்போதுமே உன்னை சிந்திப்பதும் எனது வழக்கமாயின.

எனது ஒவ்வொரு நாளும் உன் நினைவுகளோடு விழந்து எனது ஒவ்வொரு கிரவும் உன்களவுகளோடு முழந்தன”

நான் செய்த புல்ளீயமே தம்பி செல்லையா எனக்குச் சுகோதர ராகக் கிடைத்தது. என்னை அக்கா, அக்கா என்று அழைப்பார். என் மீதும் எனது குடும்பத்தின் மீதும் அளவுகடந்த அன்பு கொண்டவர் அவரின் மறைவால் தாங்க முடியாத வேதனை அடைகின்றேன்.

கிளிநூச்சிக்கு எனது தம்பியைப் பார்ப்பதற்காக அடிக்கடி போவேன். இனி யாரிடம் செல்வேன்? கிளிநூச்சி மாவட்டத்தில் “பிறதற் செல்லையா” என்றால் தெரியாதவர்கள் யாருமே இல்லை. என் தம்பி எம்மை பெருமைப்பட வைத்தாரே தவிர சிறுமைப்பட வைக்கவில்லை.

உன்னைத் தேடி ஓடிடே வந்த போதெல்லாம் அள்ளி அள்ளித் தந்தாயே என்ன வேணும்? என்ன வேணும்? என்று கேட்பாயே, இனி என்னை யார் கேட்பார். தனது குடும்பம் என்ற அளவில் மட்டும் வாழுது சுகோதரர்கள், உறவினர்கள் நல்லப்பாகளினது முன்னேற்றத்திற்கும் முன் நின்று உதவி செய்து மகிழ்ச்சியடைந்தவர்.

பதினெட்டு வயதில் என் தம்பி கிளிநூச்சிக்கு முதல் முதலாக சென்ற போது எங்களை விட்டு நீண்ட தூரம் சென்றுவிட்டான் என கவலையடைந்தேன். ஆனால் தம்பி கிளிநூச்சியில் சிறப்பாகவும் கௌரவத்துடனும் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பார்த்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

2003ம் ஆண்டு நான் இந்தியாவிற்கு எனது மகஞ்சன் சென்ற போது என்னை கொழும்பு வரை கூட்டிச்சென்று இந்தியாவிற்கு வழி அனுப்பி வைத்து, மீண்டும் நான் திரும்ப வரும் வரை கொழும்பில் காத்திருந்து என்னையும் எனது மகனையும் யாழ்ப்பாணம் வழி அனுப்பி வைத்தார். எனது மூத்த மகனை, தனது இரண்டாவது மகஞ்கு திருமணம் செய்து வைத்து மகிழ்ச்சியும் அடைந்தார்.

நாங்கள் சிறு வயதிலேயே தந்தையை இழுந்து தாயாரின் அரவணைப்பிலேயே வளர்ந்து எனது தம்பிக்கு முதல் பிறந்த சகோதரர்கள். இருக்கும் போது எனது தம்பி எங்களை விட்டு எங்களுக்கு முன் சென்று விட்டார். அந்த ஆண்டவென் கூட தம்பி மீது அளவு கடந்த அன்பு கொண்டமையினால் தான் அவரை தன்னிடம் விரைவாக அழைத்துவிட்டார் போல. அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எமது குலதெய்வம் சிவபூதவராஜரையும், கனகாம்பிகை அம்மனையும் வேண்டுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

சன்னாகம் கிழக்கு
சன்னாகம்.

அன்னபாக்கியம்
நடராசர
(அக்கா குழும்பத்தினர்)

**ஒரு சிறிய கீஸ்த்தைத் துறுப்பதன்
மூலம் ஒரு பெரிய கீஸ்த்தை அடைய
முடியுமெனின் அதனைப்
பெறுவதற்காகச் சிறியதை விட்டுக் கொடுப்பவன்
அறிவாளி.**

பாசமிகு கந்தையா செல்லையா அவர்கள்

கந்தையா செல்லையா அவர்கள் சன்னாகம் ஜயனாரைக் குலதெய் வமாகவும், சன்னாகம் கிழக்கு சிவபூதவராயரை குடும்பக்கோயிலாகவும் | சிங்கமாப்பாண முதலி வழித் தோன்றியவருமாவார். சகல வசதிகளும் உள்ள உயர் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் கல்வியைக் கற்று மிகவும் ஊக்கமுடைய இளைஞராக இருந்தார். இளமைத் துழிப்புக் கொண்ட இவர் புதுமை படைக்க வேண்டும் என கிளிநெநாச்சி சென்றார். கிளிநெநாச்சி பெரு நிலப்பறப்பில், அக்காலத்தில் காட்டில் குழியமர்த்த அரசு கோழிப்பண்ணை அமைக்க இளைஞர்க்கட்டு உதவியது. ஒன்பது இளைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கனகபுரத்தில் பாரிய கோழிப்பண்ணை அமைத்தனர். இந்த ஒன்பது பேருமே கிளிநெநாச்சியின் மூத்த முதல் துழிமக்கள் ஆவர் இந்த ஒன்பது பேரும் அன்று தொட்டு இன்று வரை ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு என சிறப்பாக வாழ்கின்றனர். இவரே அவர்களில் இளையவர் என்பதால் “பிறதர்” செல்லையா என செல்லமாக அழைக்கப்பட்டு அதே பொருத்தமான புனைப்பையரை தனதாக்கிக் கொண்டார். இவரின் பேரனார் சன்னாகம் பெரியமாதம் காசிப்பிள்ளை காட்டு இராசா என அழைக்கப்பட்டது போல் இவரும் காட்டு இராசா ஆனார்.

பாரிய நெற்செய்கையிலும் ஏனைய விவசாயத்திலும் நவீன இயந்திரங்கள், உழவுயியந்திரம் ஆகியவற்றை முதல் முதலில் கிளிநெநாச்சியில் அறிமுகப்படுத்தியவர். முதல் முதலில் டிராக்டர் வாங்கிய போது என்னையும் அழைத்துச் சென்றார்.

இவரின் மனைவி மிகவும் ஊக்கமும் உபசரிப்பில் உண்டு கொடுத்தோர், உயிர் கொடுத்தோர் என விருந்தோம்பலில் முன்னிருப்பவர் தீது இவரின் வளர்ச்சிக்கு மேலும் மெருகூட்டியது ஆறு குழந்தைச் செல்வங்களைப் பெற்று உரிய வயதில் சொந்தத்துக்குள்ளேயே கலியாணம் செய்து பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு கிணிதே வாழ்ந்தனர். உற்றார் உறவினர்களை எல்லாரையும் அரவணைத்து மகிழ்ந்தனர்.

செல்லையா மாமா எனது தாயார் இராமாசிப்பிள்ளையின் இளைய தம்பி. தெல்லிப்பணை கொல்லங்கலட்டி தையிட்டிப்புலத்தை சேர்ந்த பெரும் பண்ணையாளர் காலம் சென்ற சின்னப்பு - செல்லையா

எனது தந்தை அத்தான். அக்காவிடமும் எங்களுடனும் அதிக அன்பும் பாசமும் வைத்திருந்தார் என்னை இவர்கள் எல்லோரும் தமிழ் என்றே பாசம் கொட்டி அழைப்பார்கள். எங்கள் குடும்பத்தில் ஒருவனாகவே என்றும் செயற்பட்டவர்.

இறுதியாக கொழும்பு தேசிய வைத்தியசாலையில் அதித்திவிர சிங்சசைக்காக அனுமதிக்கப்பட்டார். கொழும்பில் வத்தியும் உறவினர் களாகிய.பிரக்கிராசி திரு. சிவனு ஶம் குடும்பம். திரு.சிவலிங்கம் குடும்பம், பேருதவி புரிந்தனர். நானும் மனைவியும் சேர்ந்து பூதவுடலுடன் கொழும்பிலிருந்து கிளிநொச்சி சென்று. இறுதி மரணச் சடங்கிலும் எட்டுச் செலவுகளிலும் பங்கேற்றது மன நிம்மதியைத் தருகிறது. அவரின் மனைவியும் இரண்டாவது மகனும் எல்லா நேரங்களிலும் உடனிருந்து பராமாரித்தனர். மரணச் சடங்கில் கிளிநொச்சி மக்களும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் மிகவும் பெருந்தொகை யினர் பங்கேற்றமை அவர் சேவை நலனுக்குப் பெரும் சாட்சியாக அமைந்தது. இன்று அவர் வாழ்ந்த பகுதி கிளிநொச்சியின் தலைநகராக உயர்ந்து திகழ்கிறது. அன்னாரின் வாழ்க்கை இனிவரும் சமூதாயத்துக்கு பெரும் முன் மாதிரியாகும். எல்லா அரசியல் சமய சமூகப் பணிகளிலும் பல உதவிகள் செய்து முன் நின்று நடத்தியவர்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிராத்திப்போமாக
ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

திரு. திருமதி. டாக்டர். இவராயதுரிச்சனா.
(அக்கா குடும்பத்தினர்)
புத்தனம்

திருநீறு அணியும் போது செய்யத்தகாதவை

வாயைத் திறந்து கொண்டும், தலையை
அகசைத்துக் கொண்டும், ரிஹருடன் பேசிக்கொண்டும்,
யாராமுகம் செய்து கொண்டும், சிரித்துக் கொண்டும்,
தலையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டும்,
நடந்துகொண்டும், கண்ணாடி பார்த்துக் கொண்டும்
திருநீறு தரிக்கக் கூடாது.

செல்கலையா அண்ணாவின் மறைவுக்கு தம்பி அனுப்பிய மடலிது

அன்புமிகு தங்கச்சி, கோ-சிலோஸ், செல்வம் மற்றும் குடும்பத்தவர் யாவரும் அறிவது,

அண்ணாவின் இறுதிக் கிரிகைகள் யாவும் மிகவும் உருக்கமாக, சுற்றும், உற்றார், உறவினர் யெருமளவில் குழுமி இருக்க நடையெற்றதை அறிந்தேன். அவர் மீதும் அம்மாவின் விருந்தோம்பல் பண்பு மீதும் மக்கள் கொண்ட அன்பில் ஒவ்வாறு நடந்தது.

சுன்னாகத்தில் இருந்து மூன்று வாரும், மாதகளில் இருந்து இரண்டு வாரிலும் ஒட்டபோ, மோட்டார் சைக்கிள் மூலமும் பெருந்தொகை யாக வருகை தந்தது அண்ணாவின் மீதும் தங்கள் எல்லோர் மீதும் கொண்ட அன்புதான் காரணம்.

தாங்கள் இறுதி நோத்தில் மிகவும் கரிசனையாக தினமும் மூன்று முறை ஆஸ்பத்திரி சென்று அப்பாவின் கடமையை நன்கு நிறை வேற்றி கீர்கள். சிறமம் பாராது தினமும் மூன்று முறை ஆஸ்பத்திரி சென்று பார்த்து மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் கடமையை நிறைவேற்றியது எமது கவனத் தைக் கவனந்தது. அம்மாவும் தலைகடமையை நன்கு நிறைவேற்றினார்.

மகன் செல்வம் தனது இரு சிறு குழந்தைகளை கொண்டு வந்து சிறமத்துக்கு மத்தியில் அப்பாவை இறுதித் தருணத்தில் பார்த்தது எமது பாராட்டுக்கு உரியது. 1958ம் ஆண்டளவில் அப்பா வெறும் கையுடன் கிளிநாச்சி வந்து அப்பா உழைப்பாலும் மற்றையோருடன் பேணிய நல்லுறவாலும் நல்ல நிலைக்கு வந்தார். கொடிய யுத்தம் இறுதிக் காலத்தில் அவரை நிகலைக்கு வைத்தது. எனினும் பின்களைகள் வெளிநாடு சென்றதாலும் இங்கு முயற்சியாலும் நல்ல நிலையிலேயே உள்ளிர்கள்.

எல்லாம் இறைவன் செயல். 1959ம் ஆண்டு வயலில் ஒரு பகுதி என் பெயரில் ஏழுதப்பட்டது. அன்று முதல் செல்லையா அண்ணாவடன் எனக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. எங்கள் வீட்டு சகல இன்ப, துண்ப சம்பவங்களிலும் அவர் யங்குபற்றுவார். எமது அப்பாவடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பு அவருக்கு இருந்தது.

செல்லையா அண்ணாவின் இறுதி 15 நாட்கள் அவர் அருகில் இருக்கக் கிடைத்தது மிகவும் தீருப்பதியை அளித்தது. நான் அவர் சுகமமடைவார் என்று முதலில் மிக நம்பிக்கை கொண்டிருந்தேன். பின்னர் மருத்துவ அறிக்கைகள் நம்பிக்கையை இழுக்க வைத்தது.

அவர் சுகமமடந்து தீரும்பாதது மிக்க கவலை. நீங்கள் இங்கிருந்த போது தாராளமாகச் செலவு செய்து மொக்கு எதுவித்ததிலும் சிறமம் கொடுக்காது நடந்து கொண்டிர்கள்.

உங்கள் யார்க்கும் எமது கடமை உண்டு. இங்கு இருந்த போது உங்களுக்கு ஏதாவது குறை ஏற்பட்டிருப்பின் எமது கவலையை தெரிவிக் கிறோம்.

நீங்கள் யாவரும் மிக ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும். இங்கு மிஞ்சியிருக்கும் பிள்ளைகள் கோகிலேசும், செல்வமும் மாத்திரமே சகோதரர்கள். ஒற்றுமையே முன்னேற்றத்திற்கு வாழி. நீங்கள் எந் நேரமும் இங்கு உங்கள் தேவைக்கு வரலாம். வரவேண்டும். ஏதாவது உதவி தேவையெனில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

இக் கடத்த்தை குடும்ப அங்கத்தவர்கள் யாவரும் வாசிக்க வேண்டும்.

| ஆழந்த அனுதாபங்கள் உரித்தாகுக.

இப்படிக்கு
சிலஞ்சான மாணா

அமரார் செல்லையா பிறதரது பின்னனிக் கதையிது.

உடல் உழைப்பால் உயர்ந்து உண்டி கொடுத்து உயிர் காத்த
உத்தம விவசாயி. அன்னாரைப் பற்றி சிறிது அறிந்து
கொள்வோமா?

கமத்தொழிலே கருந்தனமாகக் கொண்ட சுன்னாகம் கிழக்கில் கந்தையாவுக்கும் செல்லாச்சிப்பிள்ளைக்கும் ஒளைய புத்திரனாகப் பிறந்தார். கமத்தில் உதவி செய்வதுடன் கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியில் கல்வி பயின்று வரலானார். அக்காலப்பகுதியில் ஸ்கந்தாப்பிள்ளை கள் என்றால் பிரபல பொதுவடிமைத் தத்துவ யீராம் ஸி.பொன்னம்பலம் அவர்களின் மின்னால் திரிபவர்களாகவே அநேகமாக ணோர் இருந்துள்ளார்கள். அந்த வகையில் கல்விப் பொதுத்தராதரப் பத்திர வகுப்பில் கல்வி பயின்ற செல்லையா பிறதரும் அவரது தொழிறானார்.

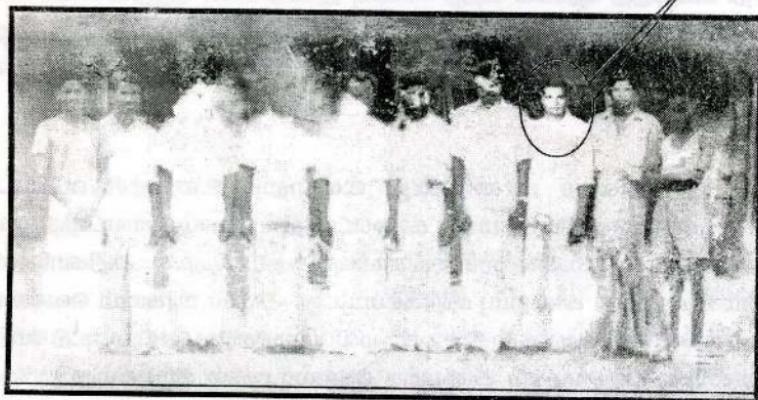
நாட்டின் குழ்நிலையோபயங்கரம். இனக் கலவரம் அடிக்கடி மூழ்வதாலும் தமிழ் மக்கள் நிற்கதியாகி கடல்மார்க்கமாக உடுக்கத் துணியு மின்றி வட பகுதி நோக்கி வந்த காலம், இப்படியான குழ்நிலைகள் பள்ளி மாணவர்கள் மத்தியில் கறைகளாகவும் வடிக்களாகவும் பதிந்து ஏழுச்சி யூட்டிக் கொண்டிருந்தன. தக்க முறையில் வந்தியடுத்தும் தலைவர்கள் இல்லாத காலமது.

செல்லையா மாணவனது உள்ளறும் உணர்ச்சி வசப்படாது இருக்க முடியாது. இப்படியான காலக்பத்தில் யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள எல்லாக் கிராம முனினேற்றச் சங்கங்களுக்கும் கி.மு.ச. அதிகாரிகளின் மேலாளரிலிருந்து அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. அதன் பிரகாரம் வெவ்வேறு கி.மு. சங்கங்களிலிருந்தும் இருவர், முவரன் தெரிவு செய்யப்பட்டு மேற்படி மேலாளரின் அலுவலகம் அமைந்த கோண்டாவில் கிழக்கிற்கு பயிற்சிக் காக அனுப்பப்படார்கள். அந்தப் பயிற்சிப் பட்டமை இருவாரங்கள் நீடித்தது. தங்குமிடம், உணவு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. அப் பயிற்சிப் பட்டமைக்கு சுன்னாகம் மயில்பையைச் சேர்ந்த காலங்சென்ற குமாரசாமி அவர்கள் தலைமை தாங்கும் மேலாளராக இருந்துள்ளார்.

அவரது உதவியாளராக தற்போது பிரபல சோதிட ஆசானாக இருக்கும் நவூர்த்தினம் அவர்கள் இருந்துள்ளார்கள். அங்கு பயிற்சிப் பட்டறையில் பங்குகொண்டோர் வியரம் பின்வருமாறு.

- | | |
|-----------------------|----------------------------|
| 1. வே. மார்க்கண்டு | வட்டுக்கோட்டை |
| 2. ச. செல்வரத்தினம் | வடலியடைப்பு(பண்டத்தரிப்பு) |
| 3. அ. சோமசுந்தரம் | பண்டத்தரிப்பு |
| 4. க. செல்கலையா | சன்னாகம், கிழக்கு |
| 5. நா. சோதிநாதன் | ஆண்குளாப், சண்டிலிப்பாப் |
| 6. சிவனேந்திரன் | சுன்னாகம் |
| 7. சி.குலசேகரப்பிள்ளை | அராலி |
| 8. சிவார்பிரகாசம் | வட்டுக்கோட்டை |
| 9. மரகதலிங்கம் | கட்டுவன், தெல்லிய்யனை |
| 10. க. இராசரத்தினம் | புன்னாலைக்கட்டுவன், வடக்கு |
| 11. வொ. சீவரத்தினம் | புன்னாலைக்கட்டுவன், வடக்கு |
| 12. சு. சிவதாசன் | உயர்ப்புலம், ஆனைக்கோட்டை |
| 13. மு.கதிர்காமநாதன் | மாதகல் |

அயர்ஜ் கந்தையா செல்கலையா



காலை மாலையெல்லாம் தொப்ரச்சியான வகுப்புகள் நடைபெறும். அவ் வேளைகளில் நாட்டின் அக்கால அரசியல் நிலைமைகள், உலக அரசியல் நிலைமைகள் மற்றும் ஜனநாயகம், பொதுவடமை போன்ற

விட்யாங்களில் மிகவும் தெளிவாக விளக்கமளிக்கப்பட்டன. இப்பயிற்சியின் விளைவாக பயிற்சியில்லோப்ட் இளைஞர்கள் மத்தியில் ஒரு புத்துணர்வும், தாங்கள் ஏதாவது ஒரு சாதனை நினைநாட்ட வேண்டு மென்ற ஆர்வமும் தூண்டப்பட்டது. அதன் பலனாக ஒரு நிம்மதியளிக்கும் வாழ்க்கை மறை என்ன? அதனை எப்படி அடைய முடியுமென்று ஆராய முற்பட்டனர். அதற்கு பக்கபலமாக தமிழ் மக்களுக்கு தொழில் வாய்ப்புகள் மறுக்கப் படுவதும், அருசிவருவதும் இருந்துள்ளன. கி.மு.ச. தலைமையீர்காரி குமாரசுவாமி அவர்கள் இக் கவப்படத்தில் ஒரு மனிதனுக்கு நிம்மதியான வாழ்வை அமைக்க முக்கியமானவை (1) ஆதரவு, (2) பாதுகாப்பு, (3) மதிப்பு என்பதனை விளக்கமாகவும் விபரமாகவும் கூறி மனதில் படிய வைத்தார். இம் முன்றும் ஒருங்கே அமையக் கூடிய வாழ்க்கை முறையைத்தான் ஆச்சாரிய வினோபாபாவே, ஜெயப்பிரகாஷ், நாராயன், போன்ற ஆந்த ஞானிகள் சர்வோதய கிராமோதய முறையிலான குழவாழ்க்கை முறையை வழிநுட்பத்தி வந்துள்ளார்கள். அங்கு மேற்கூறப்பட ஆதரவு, பாதுகாப்பு, மதிப்பு ஆசியவை ஒருங்கே கிடைக்கும் என்றும் அப்பார்யான ஒரு நிட்டத்தை நாம் ஏன் உருவாக்கி வாழ்ந்து காட்ட முடியாது என்றும் வேண்டுகோள் விடப்பட்டது.

அப்பார்யான ஒரு முன்னோடி வாழ்க்கை முறையை அமைத்து வாழ்ந்து காட்ட விரும்புவதாக பயிற்சியிலிருந்த இளைஞர்களுள் பலர் முன்வந்தனர். இவ் விரும்பத்தை கி.மு.ச. தலைமையீர்காரி காலஞ் சென்ற குமாரசுவாமி அவர்கள் அப்பொழுது அரசு அதீகாரியாகவிருந்த அமர்ர் ம. ஸ்ரீகாந்தா ஜயா அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள்.

இவ் இளைஞர்களின் உற்சாகத்தை அறிந்த அரசு அதீபர் அவர்கள் தான் ஒரு நேர்மூகப் பார்ட்சை நடாத்த விரும்பினார், திகதி, நேரம் குறிக்கப்பட்டு யாழ் கச்சேரி மாநாட்டு மன்றபத்தில் நேர்மூகப் பார்ட்சை நடைபெற்றது. அப்பொழுது வயது குறைந்தவர்களைப் பார்த்து இன்னும் பாக்கலாமே பாப்பைக் குழப்ப வேண்டாமென கூறிய யோது தாங்கள் இப்படியான ஒரு முன்னோடித்திட்டத்தை ஆரம்பித்து வாழ்ந்து காட்ட விரும்புவதாக அரசு அதீபர் அவர்களிடம் தெரிவித்தனர். இதனை அரசு அதீபர் அவர்கள் மனமகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டார்.

உரிய அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் பணிப்புறரைகள் பறந்தன. எந்த இடத்தில் ஆரம்பியது என்பதையும் அதற்கான நாள் கோள்கள் எல்லாம் தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டன. இத்தனை செயற்பாடுகளும் யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறை தவணோகி யோகசுவாமிகளின் மனப்பூர்வமான ஆசீ களுடனேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அமரர் ஸ்ரீகாந்தா ஜயா அவர்கள் யோகசுவாமிகளது அனுகூக்கத் தொண்டிடல்லவா? அவரிட கட்டளையை மீறினது கிடையாது. காட்டுக்குவர பதினொரு இளைஞர்களே தேறினார்கள். அவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஊர்களில் வசதியடிந் வாழுந்தவர்கள். சொல்லமுடியாத எதிர்ப்பின் மத்தியில் வந்து ஆரம்பித்தவர்கள்.

1958ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 29ம் நாள் பகல் 12 மணிக்கு அவர்களது வாக்குப்படி அமரர் குமாரசாமி ஆவர்களினால் பெயர் குறித்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட இளைஞ்களிற் குழுவாழ்க்கைப் பண்ணை' கிளிநூாச்சி நகர மத்தியில் புதுமுறியிப்பு நோட்டின் வடத்திசைபில் கண்டவீதியிலிருந்து 200 யார் தொலைவில் புகையிருத்தப் பாதையோரத்தில் கிளிநூாச்சி வாழ் பிரமுகர் களான யோகவிளங்கம் ஜே.மி, அருளப்பு ஒய்ந்தகாரர், ஜயினுவா புதீன் காக்கா கடை மற்றும் இப்பகுதி விதானைமார்களான இராசையா, மார்க்கன்டு, மகாலிங்கம், கந்தையா, பேரம்பலம், ஆகியோர் பிரசன்ன மாயிருந்தனர். அப்போதைய வெரும்பாக இறைவரி உத்தியோகத்தவராக இருந்த முருகேசம்பிள்ளை ஜயா அவர்கள் சகலவிதமான ஏற்பாடுகளையும் செய்திருந்தார். அதற்குண்ம் ஜயந்தி நகர் மகாதேவ ஆச்சிரம செயலாளர் காலங்குசென்ற த. நல்லதுமிகி அவர்களும் சமூகமளித்திருந்தார். சில நாட்களின் பின் தவத்திறு வழிவேல் சுவாமி அவர்களால் 18 கிழமைகளாக 18 அத்தியாயம் கொண்ட பகவத்கீதை வகுப்புநடைபெற்றது.

ஓரே சோலைக்காடு, யானை போக்குவரத்துச் செய்யும் பாதை, கிளிநூாச்சி புகையிருத் தீவையை தெற்குப் பக்க கைகாட்டி மரத்துழக்கும் புதுமுறியிப்பு நோட்டுக்கும் (தற்போதைய டிப்போநோட்) இடையில் சமயா சார முறைப்பாடு பூரண கும்பம் வைத்து தீரு சு.சிவதாசன் தேவார பாராயணம் யாட தீரு முருகேசம்பிள்ளை ஜயா அவர்கள் தேங்காப் உடைக்க அரசு அதிபர் காலங்குசென்ற ம. ஸ்ரீகாந்தா ஜயா அவர்கள் காட்டுக் கத்தி எடுத்து முதலாவது மரத்தை வெட்டி ஆரம்பித்து வைத்தார்கள்.

அன்று தொட்டு அங்கு வந்து சேர்ந்த வீர இளைஞர்கள் கிளிநூச்சி புகைபிரத நிலையத்துக்கு முன்பிருந்த அரச மர அரிவு ஆகலை தற்காலிக தங்குமிடத்தில் வசத்து வந்தனர். அவர்கள் படுத்திருக்கும் பாய்க்குக் கீழே பாம்புகள் தாலைட்டும் ஏதோ தப்பிய யிலைத்து விட்டார்கள். காடு துப்பு வாக்கி முடிவுற்றதும் கிணறு வெட்டும் வேலை ஆரம்பமானது. முதலாவது கிணறு 18 அடி விட்டத்தில் அங்கு வந்து சேர்ந்த 11 இளைஞர்களும் வெட்ட ஆரம்பித்தனர். ஒரு நாள் 10 அடி ஆறும் வரை வெட்டியிருக்கும் வேளை ஸ்ரீகாந்தா ஜயா அவர்கள் வந்து மின்னைகள் என்று கவியிட்டுள்ளார். அப்பாருது எங்களுக்குள்ளேயே ஒரு கடுமை அமைப்பு முறை கிருந்துள்ளது. அதில் வே மார்க்கன்டு அடிப் என்றும் கிவனேந்திரன் ஆச்சி என்றும் செல்லையா பிறதர் என்றும் செல்லைத்தினத்தை உபாத்தியார் என்றும் குராசுத்தினத்தை குரு என்றும் குலசேகரத்தை யாட்டா என்றும் இன்னும் ஒவ்வாரு தமிழ் அண்ணை என்றெல்லாம் பொயிட்டு வழங்கி வரலாயினர். இங்கு குறிப்பிட ஆச்சி ஸ்ரீகாந்தா ஜயா என்று தெரியாது. பாரது இங்கே வேலை செய்யும் நேரத்தில் குழும்வகுக்கு கவுனிவிட்டார். பின்பு தான் தெரிந்து கொண்டோம் அரச அதிபர் என்று. அவரும் நாங்கள் எல்லோரும் கிணற்றியில் அடிப்பு ரூட்டி கைவத்த தேந்தே தேந்காய்ச் சிரட்டையில் குத்து மகிழ்ந்த காட்சி என்றும் எங்கள் மனதைவிட்டு அகலாது. அரச அதிபரும் எங்களில் ஒருவராக சிரட்டையில் பருகியது அவரது உள்ள வளர்ச்சியை கோட்டுக் காட்டுகின்றதல்லவா?

இந்த மாதிரி எங்கள் மன்னோஷ்ட்திப்பத்திற்கு வருவாய் ஏற்படுத்த வேண்டும், கழித்து விட்ட கோழிகள் 50 தீருநல்வேலி அரச பண்ணை யிலிருந்து வரவழைத்து வளர்க்க ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன் காய்கறிப் பயிர்ச் செய்கையும் ஆரம்பித்திருந்தோம். காய்கறித்தோட்டத்தில் கைதேர்ந்த வரல்லை செல்லையா பிறதர். அவர்களை தலைவராக நியமித்திருந்தோம். முட்டையும் சாம்பிடாத மரக்கறி உணவாளியான இராசரத்தினத்தை யிகவும் சாதாரியாக கோழி வளர்ப்பு பொறுப்பாளியாக்கி விட்டார்கள். இவ்வாறு ஒவ்வாருவருக்கும் பொறுப்புக்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தன.

கமச் செய்கைப் பொறுப்பான செல்லையா பிறதர் வேலை நேரத்தில் எல்லோரோடும் கடுமையாகவே நிற்பார். சுக நண்பர்கள் என்றும் பாரது அடிப்பு போட்டுவோர். 1960ம் ஆண்டில் மரக்கறித் தோட்டத்தில் 100

இறாத்தல் எடையுள்ள புச்சிக்காய் எங்கள் தோட்டத்தில் பிடின்கிணோம். அது மாத்திரமல்லாது கிளிநூச்சி சந்தையில் கனகபூரம் மரக்கறியும் வாழூக்குலைகளுமே இடறுப்படும். அவ்வளவு ஏராளம். சிவாராத்திரி காலங்களில் யாழ் சிவதொண்டன் நிகையெத்து அன்னதானத்திற்கு எங்கள் விவசாயம் யொருட்களே பெரும் பங்கு வகிக்கும்.

ஆடுகெளை மேய்த்துப் பறாமரிக்க வயதில் குறைந்த இருவரும் புறப்பார்கள். கோழி வளர்ப்புப் பகுதியில் நாளூக்கு 1800 முட்டைகள் உற்பத்தியாகின் காலமது. 12 கொட்டில்களில் 3000 கோழிகள் வளர்க்கப் பட்டுள்ளன. கோழி முட்டை விற்பனைக்குத் திண்டாடிய காலமது. அரசு அநீப் ரீங்காந்தா ஜயா அவர்கள் ஒவ்வொரு செவ்வாடும் வள்ளியும் தவறாது எங்கள் சுக சேமங்களை அறிய வருவதுண்டு. குசினிப் பக்கம் வந்து சட்ட பானை வரை கரிச்சனைடுன் பார்வையிடுவோ. குடும்பாகவே வந்து போவார்கள். போகும் போது தனது கார் டிக்கிக்குள்ளே முட்டை ஏற்றிக் கொண்டு போய் யாழ்ப்பானத்தில் விற்பனை செய்து அப்பனத்தைக் கொண்டு வந்து தருவார். A.G.A. முருகேசம்பிள்ளை அவர்கள் கழித்து விடும் கோழிகளை வொறியில் ஏற்றிக் கொண்டு முறை, 2ம் முறை என்று ஏலம் போட்டு விற்பனை செய்து உதவியுள்ளார். ரீங்காந்தாஜயா அவர்களை எங்கள் தந்தையாகவும் முருகேசம்பிள்ளை ஜயா அவர்களை எங்கள் தாயாகவும் பேணி வந்துள்ளோம்.

ரீங்காந்தா ஜயா அவர்கள் எடுத்ததற்கெல்லாம் பிறதறைக் கவ்யிட்டு முன்னுக்கிருத்துவார். பாலைப் பாணி என்னும் தனது கமத்தில் ஒரு பழும் மின்னையார் கோயில் அடிக்கல் நாட்டுவதற்கு செல்லலையா பிறதறையே தேங்காய் உடைக்கும் படி வேண்டிக் கொண்டார். ஏனெனில் உண்டு கொடுத்தேன் உயிர் கொடுத்தோனே என்பது வள்ளுங்கவர் மொழி. இவர் அசல் கமக்காரன் அல்லவா. ஆகவேதான் அவ்வளவு மதிப்பும் மரியாதையும்.

போகர் சுவாமிகளது அருள் வாக்குப்பாடு பழந்து வழிகாட்டி ஆரம்பிக் கர்ப்பட கனகாம்பிகை அம்பாள் ஆலயமும் கனகபூரமும் பின்னிப் பினைக் கம்பட்டவையாயின. போகசுவாமிகளது அருளாட்சியில் உதித்தது தான் கனகாம்பிகை அம்பாள் ஆலயமும். கனகபூரம் கிராமமுமாகும். செல்லலையா பிறதர் குடும்பம் பாரம்பாறுக்கத் தொடங்கியதும் பொதுவுடமைத்

தத்துவமும் போச்சுது, வீ. பொன்னப்பலத்தின் கவட்டும் போச்சுது என்றாகி விட்டது. அம்பாளின் அரூட் பார்வைக்குப்பட்டு விட்டார். எந்த நேரமும் அம்பாளது பெயரையே உச்சியிப்பார். அம்மா அம்மா என்றே ஒவிடுவார். அம்பாளின் சேவையென்றால் தள்ளாத வயதெந்றாலும் சைக்கிள் உளக்கிச் சென்று தரிசனம் செய்திடுவார்.

‘ஆட அடங்கும் வாழ்க்கையா ஆட நிலமே சொந்தமடா’ என்ற தத்துவ பாடலுக்கு ஏற்ப அடங்கிவிட்டார். செல்லையா பிறதுர். அன்னாரது இத்தனை செயற்பாடுகளுக்கு தோணோடு தோள் கொடுத்து உதவியவர் அவரது பாரியார் பிரணவசோதியாகும். ஆகங்களும் பெண்களும் சரிச மாக ஆறு செல்வங்களைப் பெற்று கண்ணனை இமை காப்பது போல் காத்து வளர்த்துக்கொள்ள. அவர்கள் அனைவரும் ஆஸையரம் போல விழுது விட்டு வளர்ந்து தண்ணியில் பறப்பி வருகின்றார்கள். வந்தாரை வரவேற்று ஆதும்ஶாந்தி செய்து உண்ணர் உண்ணர் என்று உண்ட கொடுத்து உபசரிக்கும் பண்புக்கு ஈடுதனையற்றவராக தீருவகும் வாழ்ந்துள்ளார்கள். அவர்களது தொண்டு ஏழு பிறப்பும் சென்றுதவும் புரிதத் தொண்டாகும். தளர்வு சோர்வின்றி சமையல் செய்து உண்மையிக்கும் உள்ளப்பாங்கை வர்ணிக்க வார்த்தைகள் கிடையாது. நாட்டின் அபாகருமான நிலைமைகளில் கவட நாடவரும் தீயாகசீலர்களை தக்கழுறையில் அனுசரித்தனுப்பும் பண்பில் உயர்ந்து விட்டார் அன்னாளின் பாரியார் பிரணவசோதி அவர்கள். யாவுக்கும் உண்ணும் யோதாரு கையிடி என்ற தீருமந்திர பாடலுக்கு ஓர் அவர்கள் தொண்டிற்கு தீரையாசிகள் பொலிந்து நிறைவொக.

இத்தனைக்கும் ஈடுகொடுத்தது செல்லையா பிறதரின் தொழிற் திறனாகும். அவர்களது சொந்த தொழிலுடன் அரசு உயர்ந்தகாரராக பல உயர்ந்த வேலைகளைச் செய்து பாராட்டுக்களைப் பெற்றுள்ளர்.

உழவுயந்திரத்தின் உரிமையாளராக கிட்டத்தட்ட 50 ஏக்கர் வரை குத்தகையாகவும் சொந்தமாகவும் வயல் செய்து வீட்டியே வந்தலுக்கு, கடலை, உழுந்து, பயறுக்கு, மரக்கறிவகைக்கு இன்னும் பல தயிர் மோர் வகைக்கு குறைவில்லைது சுயதேவை பூர்த்தியுடன் வாழ்ந்த பெருமகன் அமரத்துவம் அடைந்து விட்டார். மெழுத்திரி ஸிந்து தன்னை உருக்கியது போல தன்னையே அழித்து உபகாரியாக வாழ்ந்து கனகப்பூரவாசியாக

கனகபுர மண்ணுக்கே ஒரையாகிஸிட்டார். அவரோடு கவுடவாழ்ந்த நாங்கள் முன்னோடித்திட்டத்தின் ஆணிவேறாக வாழ்ந்த செல்லையா என்ற செல்வம் பிறதுரின் ஆத்மா சாந்தியடைய மனதாறப் பிரார்த்திக் கிள்ளோம்.

“வானுக்குள் ஈசனைத் தேடும் மருவர்காள்
தெனுக்குள் இன்பாம் சிவப்போகறுப்போ
தெனுக்குள் இன்பாம் சிறந்திருந்தாற் போல்
ஊனுக்குள் ஈசன் ஒளிந்திருந்தானே

-திருமந்திரம்

1ம் பஞ்சை முன்னோடிகள்
கனகபுரம்
கிளிநூக்கி

க. இராசரத்தினம் (குரு)
ஓய்வுவயற்ற நீதிமன்ற பதிவாளர்
அகில இலங்கை சமதான நிதவாள்
சத்திய மொழியெயர்ப்பாளர்)

தீஸ்ரயச்
செய்ய யாரையாவது
தூண்டிவிட நினைத்தாலே
போதும். அந்த தீஸ்ரயச் செய்து
அவர் பயறுப்போகும் தண்டனையை
விட பலைந்து தண்டனைகள்
தூண்டி விடவேறுத்
தேடு ஒடிவரும்.

ஹரின் உயர்வுக்காகவும் ஹர் மக்களின் உயர்வுக்காகவும் உழைத்த உத்தமர் செல்லவேயா

1958ம் ஆண்டு தொடக்கி வைக்கப்பெற்ற பாத்த வாலியர் மேட்டு நிலக் குடியேற்றத் திட்டத்தின் முதலாம் பண்ணையான ‘இளங்கள்தீர் குழு வாழ்க்கைப் பண்ணையைப் பூரித் தாடியான உறுப்பினர் திரு. செல்லவேயா. இத்திட்டத்தில் கோடி வளர்ப்பு மேட்டுநீலம் பயிர்ச் செய்கை என்பன இரு வெரும் முயற்சிகளாக இருந்தன. இவற்றில் முதலாம் பண்ணைப் பயிர்ச் செய்கைப் பொறுப்பாளராக இருந்த இவர் நிரம்பிய தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை அனுபவம் உடையவராக இருந்தார். இவரிடம் அறிவு அநுபவம் என்பவற்றுடன் இருந்த துணிவு அப்ரந்த வெருங்காட்டின் நடுஞ்குதியில் பண்ணையைத் தொடங்க உதவியாக இருந்தது. அத்துடன் யாழ்ப்பான, மலைநூட்டுக் காப்கறிகளுடன் போட்ட போட்டு விற்பனைப்படுத்தக் கூடிய சந்தைம் வெறுமானமுடைய காப்கறிகள், கிழங்கு வகைகள், மிளகாய், வெண்காய், வாஸ்துக்குலை என்பனவற்றை இய்ண்ணை உற்பத்தி செய்து போட்டச் சந்தையில்வெற்றி பெற இவரது பணிகள் உதவின. சுற்றிவர காடாக இருந்தால் யாகன, பன்றி, குரங்கு போன்ற காட்டு மிருகங்களிடமிருந்து செய் பயிர்களைப் பெற்று வெள்ளை பண, மா , தோடை போன்ற வான் பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் பணி இவரை வேட்டைக்கார னாக்கிப்பது. இப்படியான தனித்திறமைகளால் இவர் ஏனைய பண்ணை கருக்கும் உதவுவராக இருந்தார்.

பண்ணை வாழ்க்கை முடிவுற்று பிரிக்கப்பட்ட 1962ம் ஆண்டில் இருந்து இவர் நாலாம் வாய்க்கால் கோணாவில் போன்ற பகுதிகளில் வேளாண்மைச் செய்கையில் ஈடுபட்டு வெரும் வெற்றி கண்டார். நூற் செய்கையில் விவசாய மன்றாகப் புகழ் பெற்றார். ஒக்காலத்தில் முதலாம் பண்ணையில் ஏனைய உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்பட்ட இப்பகுதி கை கொடுத்து உதவினார். பண்ணை உபாரிவகளிடையே தோன்றிய சிறு சிறு பிரச்சினைகளில் தலையிட்டு நீதியை நிறைநூட்டனார். தனது உழவு இயந்திரம் மூலமும் இவர்களுக்கு உதவிகள் செய்தார். ஒரு விவசாயி மதிப்பு மரியாதையட்டன் வாழலாம் என்று வாழ்ந்து காட்டனார். இல்லைத் தில் ஈடுபட்டார். பல குறித்தைகளுக்கு மதிப்புக்குரிய தந்தையானார்.

வெள்ளாமை வெற்றி பெற வெற்றி பெற பயிரை உபந்தகார ராணார். இவர் இம் மாவட்டத்தில் பல தெருக்களைச் செய்யினிட்டும் ஒய்ந்த வேலைகளைச் செய்து இன்று வரை பல்ல் பாராட்டும் படியான பல பணி களைச் செய்துள்ளார். 1966ம் ஆண்டு முடிவுற்றைக் காடுகள் நிறைந்

திருந்த கனகபூரம் உள்ளீதிகளைச் செய்யவிடும் ஒப்பந்த வேலையை முதல் முறையாக பாருப்பேற்று நீண்ட நாள் நிலை பெற்றத்தக்கதான் பணிகளைச் செய்தார். இந்தக் காலத்தில் இவர் வேளான்கைச் செய்கை யிலும் ஒப்பந்த வேலைகளிலும் கிளிவெநாச்சி முழுவதும் அறிமுகமானார். இவ்விரு பணி களிலும் பல அரசு அதிகாரிகள் அரசு அதிபர்களின் பாராட்டைப் பற்றார். அப்போது பிரபலமான பிரமுகர்களாக பல செல்லையாக்கள் இருந்தனர். பலர் தமது சொந்த ஊர் பெயரை அடைவதோல் (பிறதரது) சகோதரர் செல்லையோ ஆனார்.

இவர் பாருளாதார மேம்பாட்டைத்திருந்த காலத்தில் கிளிவெநாச்சி யின் அடிப்படை வளர்ச்சிக்கு வைத்தியத்தையும், கல்வியையும் மேம்படுத்தி உயர் நிலைக்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்று கருதினார். 1966 களில் கிளிவெநாச்சி வைத்தியசாலையில் போதிய அரசு குழுமங்கள் இல்லாத தால் தனது வீட்டில் வைத்தியர்களுக்கும் ஏனைய வைத்தியப் பணியில் இருந்தவர்களுக்கும் உணவும் உறைவிடமும் கொடுத்து அளியிரிய சேவை செய்தார். வேறு யார் வந்தாலும் தங்க இடங்கொடுத்து உணவளித்து ஆறுதல்வித்தார்.

இவர் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கும் பல பாடசாலைகளுக்கும் உதவினார். கிளிவெநாச்சி மத்திய கல்லூரிக்கு நீண்ட காலமாக உபயோகித்த விளையாட்டு மைதானத்தை செய்யனிட்டுக் கொடுத்தார். கல்லூரியின் பெற்றார் ஆசிரிய சங்க உறுப்பினராக இருந்து சுறுசுறுப்பாகச் செயற்பட்டு அக் கல்லூரியின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவினார்.

இவர் ஸ்கந்தவரோதயக கல்லூரியில் கல்வி கற்றவர் என்பதால் சமூக சீர்திருத்தச் சிந்தனைகளை கொண்டவராக இருந்தார். அக் காலத்தில் இப்பாடியான சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் பலர் சமய நாட்பும் இல்லாதவர்களாக இருந்தனர். ஆனால் இவர் கடவுள் நம்பிக்கையும் சமய ஈடுபாடும் உடையவராக இருந்தார். இவர் இரண்ணமடு கனகாம்பிகை அம்பாள் நபாத்திய அற்புதங்களை பெருமையாகச் சொல்லுவார். இந்கும் தருணத்திலும் அம்பாளினது பெயரை உச்சரிப்பவராகவே இருந்தார்.

இவருடைய ஆன்மா அமைதியடைய குடும்பத்தினர், உறவினர், ஊரவர், நண்பர்கள் ஆறுதலடையவும். கனகாம்பிகை அம்பாளை வேண்டுகிறோம்.

இங்குளம்
நா. சோதிவெநாதன்
முன்னாள் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
கிளிவெநாச்சி.

அமரர் உயர் தீரு கந்தையா செல்லையா (பிறதர்) அவர்கள் நினைவாக.

அன்பர்க்கு அன்பனாய் தொண்டனிற்கு தொண்டனாய்
அடியவர்க்கு அடியவனாய் அறப்பணிக்கு தமை அரப்பணித்து
அகிலம் போற்ற வாழ்ந்தவரே அமரர் கந்தையா செல்லையா
அவர்கள்.

அன்னார் தீருவருள் மிகு கனகாம்பிகை அம்பாள் மீது பெரும் பக்தி உடையவராகவும், அம்பிகையின் தீருப்பணிகளின் போது தோனோடு தோள் நின்று பணியாற்றியவருமாக விளங்கினார்.

அவர் அம்பிகையின் தேர்த்தீருப்பணியின் போது தேர்களிற்கான வடத்தினை வழங்கி உதவியதோடு அந் தீருப்பணி நிறைவேறும் வரை தம்மை அப்பணித்து அயராது பணியாற்றினார்.

அது மட்டுமல்லது அம்பிகையிற் கொண்ட யேற்பினால் ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் அம்பிகையின் தீருவூர்வாதத்தின் போது அம்பாளின் அடியவராசீ உரிஞருந்து பணியாற்றியவர்.

அம்பிகையின் வருடாந்த மகோற்சவ காலங்களிலும் அன்னாரின் அறப்பணிக்கு குறைவேயில்லை. கனகாம்பிகை அம்பாளின் கொடி யேற்றத் தீருவிழாவினை சிறப்பு நிகழ்த்துவதற்கு அன்னார் பின் வாங்குவதில்லை. சிறப்பாக ஒடப் பொர்வு காலத்தில் இத்தீருவிழாவினை கனகப்பு மக்களுக்காக நானே முன்வந்து பாறுப்பேற்று திறம்பா நிகழ்த்தி யமையை எவரும் மறக்கமுடியாது.

அன்னார் தனது இறுதிக் காலத்தின் போதும் அம்பாளின் உற்சவங்களில் கலந்து அம்பிகையின் அருட்கருகண்டுபான் சிவபத மனத்தூர். அம்பாளின் தொண்டனாக மட்டுமல்லி கிளிநுகரின் கைவத் தொண்டனாக இருந்து அரும் பெரும் பணிகளாற்றி மறைந்த அன்னாரது ஆத்ம சாந்திக்கும், அவர் பிரிவால் தூய்க் கடவில் மூழ்கியிருக்கும் குடும்பத்தவரின் மனவைமைத்திக்கும் அம்பிகையைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!

மஹங்காவலர் சுவா
இரங்கைமடு கனகாம்பிகை அம்பாள்
பெருங்கோவில்.

நீத்தார் பெருமை

அமரர் குந்தையா செல்லையா (பிறதர்) சுன்னாகம் கிழக்கு சிங்கமாப்பானார் வழித்தோன்றவார். அன்னார் எனது உறவுமுறை மைத்துணராவார். அவருடன் நான் சிறுபாராயம் முதல் அவர் இறக்கும் காலம் வரை பல கட்டங்களில் ஒன்றாகவே வாழ பாக்கியம் கிடைத்தது. சிறு வயதில் நானும் அமரரும் ஒன்றாகவே தோட்டத்தில் விவசாயப் பணிகளில் ஈடுபோட்டிருந்தோம்.

அன்னாரை எனது தகப்பனாரும் (சின்னத்தம்பி) அன்னாரது முத்த சகோதரர்களும் (காசிநாதர், சின்னத்துரை) ஆகியோருடன் என்னையும் சேர்த்து வழிநடத்தி வந்தார்கள். அதன் காரணமாக நாம் அவர்களிடபிரிஞ்சு கற்றுக் கொண்டவை என்னிலடங்கா....

நானும் அமரரும் ஸ்கந்தா கல்லூரி குந்தரோடை சுன்னாகத்தில் கல்வி கற்று வந்தோம். அமரர் என்னைவிட நான்குவகும்பு முத்தவராகவே பயின்று வந்தார். அன்னாரது துவிச்சக்கரவண்ணயில் நான் பாடசாலைக்குச் செல்வதும் வருவதும் வழக்கமாக இருந்தது. பாடசாலையில் அமரர் விளையாட்டுத் துறைகளில் பாடசாலை முன்னேற்றத்திற்காக செயற்பட்டு ஆசிரியர்களதும் அதிபாதும் பாராட்டுதலைப் பெற்றுள்ளார். அமரரிடம் தன்னடக்கமும், பொறுமையும் விடாமுயற்சியும் நற்பண்பும் இயல்பாகவே அமைந்து கிளிநாச்சியில் குடியேற்ற காணிகள் கொடுப்பதற்கு விண்ணப்பம் கோரிய போது முதல்வராகச் சென்று யைர் பதிவு செய்து எமது மன்னை அன்றியன் ஆக்கிரமிக்காது அதை நாம் பாது காக்க வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கோடு பழந்த பழ்வை உதறிவிட்டு பாரிய கழரங்களுக்கு மத்தியில் காட்டு விலைக்குகள் விச ஜந்துகளுக்கு முகம் கொடுத்து காட்டை வெட்டிநாடாக்கினார்.

எனக்கு அரசு தொழில் கிடைத்து பிற மாவட்டங்களுக்குச் சென்று கடமையாற்றியதால் தொடர்பு சில காலம் குறைவாகவே இருந்தது. 1974ம் ஆண்டு அமரரின் தாயார் சுக்கிரேஷனமுற்று கொழும்பு வைத்தியசாலையில்

சிகிச்சை பெற்றுவரும் வேளை மீண்டும் எமக்கிடபையில் தொடர்புகள் ஏற்பட்டு அன்னாரின் தாயாருக்கு நாமிருவரும் அளப்பாரிய பரிகாரங்களைச் செய்து அவரை குணமடைய வைத்து அமரநுடன் சிறு காலம் வாழ்ந்து இறைபதம் எப்தீனார். 1975ம் ஆண்டு கிளிநூச்சி பொலிஸ் நிலையத்திற்கு மாற்றலாகி நான் குடும்பமாக வந்த சமயம் அன்னார் எமக்கு அளப்பாரிய உதவிகள் புரிந்து தன்னால் புதிதாக நிர்மானிக்கப்பட்ட வீட்டில் என்களையும் குடும்பத்தினரையும் இருக்கும்படி அன்னாரும் அவரது துகணவியாரும் வற்புறுத்தி எம்மை அவ்வீட்டில் இருத்தி தங்களாலான சகல உதவிகளையும் செய்து இருக்கும் ஒரு வீடுபோல் வாழ்ந்து வந்தோம். அன்னாரது வீட்டில் இருக்கும் சமயம் எனக்கு குழந்தைச்செல்வங்களும் கிடைத்தது. அதை என்றும் எம்மால் மறக்க முடியாது. அவர்கள் செய்த உதவிகளோ சொல்லிப்பங்கா....

இராணுவ ஆக்சிரமிய்பு காரணமாக குடாநாட்டிலிருந்து இப்பெயர்ந்து 1996ம் ஆண்டு நானும் மனைவி பிள்ளைகளும் மீண்டும் கடல் பாதையுடாக கிளிநூச்சியை வந்ததைந்தோம். அவ்வேளை அமராது வீட்டிலும் காணியிலும் நூற்றுக்கு மேற்பட்டோர் அடைக்கலமாகியிருந்தார்கள். இருப்பதற்கே இடபில்லை. அவ்விடத்து அலரும் அமராது மனைவி, பிள்ளைகளும் இன் முகத்துடன் எமை வழவேற்று வேண்டிய உணவுகள் கொடுத்து ‘இங்கேயே இருங்கள் எங்கேயும் போக வேண்டாம்’ எனக் கவுசி சகல உதவிகளையும் செய்து கொடுத்தார்கள். மீளவும் கிளிநூச்சியை இராணுவம் ஆக்சிரமிக்க தொடங்கிய வேளை நான் மாங்களும் கனகராயன் குளத்திலும் அவர்கள் தச்சபம்பனிலும் பின்னர் மல்லாவியில் நாமிருவரும் ஒட்டன் குளத்தில் அருக்கருகே வாழ்ந்து வந்தோம். தினசரி அமரர் காலையில்வந்து சுகதுக்கம் கேட்டறிந்து தேவைகள் தொடர்பிலும் அறிந்து செல்வது வழக்கம்.

ஒட்டன் குளத்தில் இருக்கும் வேளை முத்த மகளின் திருமணம் இரிதே கைவழியது. அதற்கும் என்னாலான உதவியையும் ஒத்தாசையையும் வழங்கினேன். 2000ம் ஆண்டில் மீளவும் கிளிநூச்சியில்

குழியேறிய நின்னர் 2001ல் அமர் இந்தியா சென்று சமய வழியாடு கணவைப் பூட்டு இளைய மகளின் திருமணத்தை பூட்டு கிளிநூச்சி வந்து தனது சொந்த மாளிகையில் வசித்து வரும்வேளை தனது இரண்டாவது மகன் கோகீலேஸ்வரனுக்கு துக்களியாரது அன்னனின் மகனுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தார். அமர் காலை மாலை தவறாது தனது துவிச்சக்கரவண்ணமில் கம்பிரமான தோற்றத்தில் கிளிநூச்சி நகரை உலாவருவது அன்னாரது வழுமை. இவ்வாறான குழுநிலையில் காலன் அன்னார் மேல் குறிவைத்து அன்னாரை தன்னுடன் கூட்டுச் சென்று இறைவதம் சேர்த்தார். அன்னாரது ஒழிப்பு எனது குடும்பத்திற்கும் அன்னாரது குடும்பத்திற்கும் பேரிழப்பாகும்.

அன்னார் போன்று ஒரு யெரியாரை காண்பது அரிது. அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய சிவபூதாயறையும் கனகாம்பிகை அம்மாகளையும் இறஞ்சி வேண்டுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

இப்படிக்கு

**திரு திருமதி வி. கூப்பையா குடும்பத்தினர்
சித்தவைத்தியரும்,
இப்பு பெற்ற யாவிஸ் சாஜன்டும்.**

கொடுப்பதற்கு எவை கழனமானவையோ அவற்றைக் கொடுப்பவன். எவை செய்வதற்குக் கழனமானவையோ அவற்றைச் செய்பவன் எவை எவை தாங்கிக் கொள்ள முடியாதவையோ அவற்றைத் தாங்கிக் கொள்பவன். தன் இரகசியங்களை உங்களிடம் கூறி உங்கள் இரகசியங்களை காப்பாற்றுவான். சிரமமான நேரங்களில் உங்களைப்பறுக்கணிக்காதவன். நீங்கள் தாழ்ந்திருக்கும் நன்பனோக்கிக் கொள்ளுங்கள்.

நஞ்சில் நிறைந்த நண்பன்.

அன்பும் நப்பும் எங்குள்ளதோ அங்கே ஒரைவன் வாழ்கின்றான் என்பதற்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்து இன்று வரை எம் நெஞ்சங்களில் நிறைந்து நீங்கா இடம் பிடித்தவர் தான் எனது நண்பன் உறவினன் திரு கந்தையா சௌல்லையா அவர்கள் அன்னாரின் மரணச் செய்தி கேட்டு மனம் அதிர்ந்தேன். தீவிர என ஒரு வநாடிய் பொழுதில் ஒரைவனாட சேர்ந்து விட்ட துயரச் செய்தியை முதலில் என்னால் ஜிரணிக்க முடியவில்லை. ஈற்றில் இவ் உலகில் நிலையற்ற வாழ்வை என்னி நிம்மதியை வரவழைத்தேன்.

1970ம் ஆண்டு முதல் இவருடன் பழகும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. 1986ல் கிளிவிதாச்சி மாவட்ட வைத்திய சாலையில் கடமையாற்றிய பொழுது அளவிரிய கேவைகள் செய்த உத்தமன் தனது இல்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்று உணவு, உரைவி வசதிகளை பிகச் சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்தமையை என்னால் மறக்க முடியாது. ‘இல்லாள்’ என்பதற்கு இலக்கணமாக வீட்டு நிர்வாகத்தை திருவாட்டு சௌல்லையா பொறுமை யானும் பொறுப்புணர்ச்சியானும் மேற்கொண்டதனாலேயேதிரு சௌல்லையா அவர்களின் வேளாண் தொழிலும் தொண்டும் வளர்ந்தன. வளம் பற்றாக்

‘தொழுதான் கூவையின் உழுவான் இனிது’ என்ற முதுமொழிக் கேற்ப விவசாயத்தை தன் வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக விரும்பி ஏற்றார். அயர் சௌல்லையா. அடையா நெடுங்கூதவுடையான் சடையப் பள்ளல் போல், இவரின் இல்லத்திலும் எந்தேறும் விருந்தினர்கள் வந்து உணவு உண்டு மகிழ்ந்து சென்றுகை நேரில் பார்த்தேன். நாட்டுப் பற்றாளர்கள், இளம் விடுதலை விரும்பிகள் போன்றோரை இன் முகத்துடன் வரவேற்று உபசரித்து மனமகிழ்வும் நிறைவும் பற்றவர்.

தன் யின்னைகளின் கல்வியிலும் ஒழுக்கத்திலும் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து அவர்களை வளர்த்து ஆளாக்கி உற்றாகும் மற்றாகும் உவக்க நல்வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுத்தவர்.

நேற்று இருந்தவர் இன்றில்கை என்பது தான் இந்த உலகத்தின் சிறப்பு. எனவே அன்னாரது இழப்பால் துயருற்றிருக்கும் மனைவி, மக்கள், உற்றார், உறவினர், நண்பர் போன்ற சகலருக்கும் எமது ஆழந்த அனுதாபங்களை தெரிவிய்தோடு அவரது ஆத்மா சாந்தியடையவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

**டாக்டர் ம. சந்திரசௌகரம்.
முருகேச பண்டுதூர் வீதி
சுன்னாகம்**

வெய்று

கண்ணுபிடிப்பு

ஜோஇமஸ் சிம்ரன்	மயக்க மருந்து
மைக்கேல்ப்ராடே	மின்சாரம்
மார்க்கோனி	வாளனாவி
செல்சியஸ் அன்றி	சென்றிகிழேற் வெய்மானி
பிளோமிங்	மலேரியா பரவுதல்
அல்பிராட்நோபால்	தெனமை
விராலமி	உலகப்பாம்
நியூட்ன்	புவியீர்ப்புச் சக்தி
மேரிகியூரி அம்மையார்	ஷேஷம்

மறக்க முடியாத நண்பன்

குழ்மிறந்து தன்கன் பழிநானுவானை
கொடுத்தும் கொளல் வேண்டும் நட்பு'

இந்தும் ஒரவாப் புகழ் கொண்ட அமர் கந்தயா செல்லையா அவர்களின் மரணச் செய்தி கேட்டுப் பேரதிர்ச்சியும் பெருங்கவலையும் அடைந்தேன்.

இளவயதிலிருந்து இருவரும் இணைவிரியாத நண்பர்களாய் கள்ளும் கடபமற்ற வெள்ளை உள்ளத்தோடு ஒரே கல்லூரியில் ஒரே வகுப்பில் பாத்தத்தையும், பழகியைத்தையும் என்றென்றாலும் மற்பதற்கில்லை. பள்ளி மாணவர்களாக இருந்த காலத்தில் பற்றோருக்குத் தெரியாமல் கள்ளுமாய்ப்பாம்பாத்தத்தையும், கீரிமலைக்குச் சென்றதையும், திருவிழாக்கள், நாடகங்கள் பார்த்ததையும் என்னால் மறக்க முடியவில்லை.

இளமையில் முனைவிட்ட எமது நட்பு பெருவிருட்சமாகி அமர் அவர்கள் இறைவனை சேரும்வரை நல்லுறவாகவே ஆஸ்தோல் தழைத்து அறுகுபோல் வேறுநிறியது. சுதந்திரப் பறவைகளாய் யாழ் நகரின் எல்லா முனை முடுக்குகளிலும் சுற்றித்திரிந்ததையும் ஆங்காங்கு கண்ட காட்சி கடனையும் அனுபவித்த சுகங்களையும் என்றாலும் மறக்க முடியாது. நட்பு என்ற விருட்சத்தின் பெரும் கீளை ஒன்று முறிந்து விட்டது. அதனால் கலங்குகின்றேன்.

இல்லையன்றும் நல்லையானில் இனிய ஆறு பிள்ளைகளைப் பற்றைடுத்து அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அயாது உழைத்தவர். அதன் பயனாக இன்று நாலு பிள்ளைகள் வெளிநாடுகளில் சீரும் சிறப்பும் பெற்று வளமாக வாழ்கின்றனர். பிள்ளைகளோடு மருமக்களையும் பேற்பிள்ளைகளையும் அவனைத்து அன்பால் முழுக்காட்டியவர்.

சுன்னாகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கிளிவநாச்சியை வழிவிடமாகக் கொண்டவர் அங்குள்ள மக்கள் செய்த பெரும் புன்னியம்

என்றே கருத வேண்டும். கிளிலாச்சியில் வாழ்ந்தாலும் ஈன்னாகம் கிழக்கின் ஊரியாட்டியில் எழுந்தருளியிருக்கும் அவர்களின் குலதெய்வ மான சிவபூதராயரின் கட்டிடங்கள், தேர் போன்றவற்றின் செலவினங் கருங்குத் தயங்காமல் தாராளமனப்பான்மையுடன் தமது பங்களிப்புக் களைச் செய்தார்.

ஏற்றத்தாழ்வின்றி எல்லோருடனும் எளிமையாகப் பழகி அனை வரினது உள்ளங்களிலும் அழியா உருப்பெற்றவர். சிறுவர் முதல் முதியோர் யாவருக்கும் அயர்வ் செல்லலையா அவர்கள் செல்லமான சிறுதர் (Brother) ஆனார். நாளாட்டில் செல்லலையா என்ற இயற் பெயர் மாறி சிறுதர் என்றே எல்லோரும் அன்போடும் பண்போடும் அழைக்கலாமினர்.

நண்பனின் எளிமையான தோற்றும், இனிமையான சுபாவம் அயராத உழைப்பு ஆதறவற்றோரை அரவனைத்து அவர்களின் தேவைகருதி உதவியியும் பரந்த மனப்பான்மை, சாதி, மத, பேதமில்லோ சமத்துவம்போக்கு யாவும் அவர்களின் நந்பண்புகளாக விளங்கின. அதனால் கிளிவீநாச்சி வாழ் முக்கிய மனிதர்களுள் முதலிடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார்.

அமரரின் பிரிவால் துயகுறும் யாசமிகு சகோதரர்களுக்கும் ஒனியமனையாளர், அருமைப் பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேர்ப்பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினர் அனைவருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் துயரத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அன்னாரின் ஆத்மா ஒறைவடை சேர்ந்து அமைதியும் சாந்தியும் பெற நாமும் அவனருள் வேண்டிய பிரார்த்திப்போமாக!

ஓம் சாந்தி

**நீ. திருவிளங்கம்
இயை பெற்ற பொனிஸ் உத்தியோகத்துர்,**

**கங்னாகம் கிழக்கு,
கங்னாகம்.**

28.6.2005

அன்பின் பரிசு.

என் இனிய நண்பன் திரு.க. காசியப்பிள்ளை அவர் கண்ணன் போல் கறுப்பு. ஆனால் அவர் உள்ளமோ ‘பால் வெண்ணிலோ’ அவரின் வகு கறும் தான் பிறதர் செல்கலையா. அவர் மாயமாய் மறைந்து விட்டார். ஆம் அவரின் வகு கறும் வாழ்வு இழுந்தது. ‘உண்ட கொடுத்தோன் உயிர் கொடுத்தோன்’ என்ற வாக்கியத்துக்கு அகமைய எஸ்.பி.இள்பு. ஆர்.டி பண்டாரநாயக்க அரசியலில் பொருளாதார நெருக்கடி காலத்தில் எமக்கும், எமது ஊர் நண்யர்களுக்கும் நூல் தந்து உதவிய உத்தமன் இன்றில்லை. ஆனால் அன்னாரின் உறவுப் பாலங்கள் என் மங்கல வாழ்வின் விழுதுகள்’ நன்றி கெட்டவன் நாயிலும் கடையவன் ஆகவே தான் 82 வயதிலும் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும் அன்னாரின் இறுதிக் கிரியையில் பங்கு பற்ற வேணும் என்ற பேர் அவாயுடன் உங்கள் இல்லம் வந்தேன். அங்கு என் உள்ளம் அவர் ‘இன்ப நினைவினால் அகல மோதியது’ என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத மறக்க முடியாத என் உள்ளம் வெள்ளம் போல் கலங்கியது. எனவேதான் யான் மனம் திறந்து மடல் போல ராசுறை ஏழுதுகின்றேன்.

உறவுக்கு பாலம் அமைத்த உத்தமனே உள்ளத்துக்கு வெள்ளம் போல் என் இனிய நண்பனே ஆம் நி! மறைந்து விட்டாய் ஆனால் உன் இனிய நினைவும் பண்பும் என்னைத் தாலாட்டுகின்றது. இது வார்த்தை ஜாலம் அல்ல. வழட்டுக் கெளரவத்துக்காக எழுதும் எழுதுகோலும் அல்ல. உன் குடும்ப சுன்னையைப்பதி ஜயனார் கோவிலுக்கு நிலம் வழங்கிய குடும்பம். குலதெய்வமாக பாராட்டி மகிழ்ந்த குடும்பம். அற நெறிதான் அன்பு வந்தி, தெய்வ வந்தி தான் நீதி வந்தி என்று வந்திமறையில் வாழ்ந்த குடும்பம். அன்பனே! உங்கள் குடும்பம் ‘ஒரு கதம்பம்’ கதம்பத்தின் கட்டு அறுந்தது. ஆனால் உங்களின் எச்சங்கள் எங்கள் மங்கள வாழ்வின் விழுதுகளாக வாழ வேண்டும். வளர வேண்டும். வரலாறு படைக்க வேணும். என்று நினைப்பவன் யான். கண்டியாக சுன்னையைப் பதி ஜயனாரின் திரு அருள் குரு அருளாக மாறும் மாறும்!! வாழ்வு மலரும். ஆம் நீங்களும் நன்றே வாழுங்கள். உற்றார், உறவினர்களையும் வாழ வைத்து நீங்களும் வளமாக, நலமாக, வாழுங்கள்! வளருங்கள். இல் வாழ்வு வகைந்து வகைந்து செல்லும் பேர் ஆறுபோன்றது. எனவே இன்னல்கள் பல தோன்றலாம். கொடுப்பனவில் ஏமாற்றங்கள் எதிர் கொள்ள வேண்டும் வகும். ஆனால் உதவிய குடும்பம் எப்பொழுதும் நோய் வநாட இல்லாமல் வாழுத்தான் செய்யும். வாழ்ந்துடன் வாழ்ந்து

கொண்டை வாழும். ஆயினும் எவன் ஒருவன் செப்த உதவியை மறந்து மறைத்து மாயப் புனையோல் வாழ்கின்றானே. - அவன் இக்கலியுகத்தில் கோட்டை கட்டலாம். கும்மாளம் யோடலாம். ஆனால் அவன் வாழ்வு... முடிவு முத்திரக்குளவியின் கட்டு போன்றது. ஒரு சில விநாடியில் தீயினால் மறையும்! மறையும்' என் அன்புள்ளங்களே வாட வேண்டாம். வருந்த வேண்டாம்' வெறுக்க வேண்டாம்!! எங்கள் செயல் அனைத்தும் பூர்வ ஜென்ம கர்மத்தின் அலகிலாவினையாட்டு. பலனை நினைத்துப் பதறாதே. ஆனால் உன் பண்பை பேணிக் கொள் அது தான் உங்கள் மங்கள வாழ்வுக்கு விழுது.

மறவாதீர் சுயநலமும், பதவியும் அந்தஸ்தும் அதிகாரக் கதிரையில் இருக்கும் வரை தான் கதிரையை விட்டு இறங்கினால் உன் அந்தஸ்து பூவிசிறிசாக மாறினிடும்.

என் அன்புள்ளங்களே (Computer) கணனியுகத்தில் நேரமும், காலமும் மின்னால் வேகத்தில் நகர்கின்றன. பணம் தேடி பகட்டு வாழ்வு வாழ்ந்தவர்களின் இறுதி என்ன? பணம் ஏராளம், ஆனால் சலரோகம், தவிட்டு பான் தான் தஞ்சம். பெரியகுடும்பம், பல்வகைச் செல்வம் ஆனால் நிம்மதியாகத் தூங்க முடியவில்லை. உரிய உணவும் கிட்டவில்லை. உனக்கு பணி செய்யபடுவாவியும் அக்கம் பக்கம் வறான் ஏன்? ஏன்?

மனிதனாகப் பிறந்தவன் மற்றவர்களின் துந்பத்தில் பாக்குபற வேண்டும். அறவுயியில் ஒழுக வேண்டும். நீங்கள் கருதும் பயியவர் டாக்ட்ராகவும் இருக்கலாம், பாறியியியல் ஆழாகவும் இருக்கலாம். அரசியல் தலைவராகவும் இருக்கலாம். ஆனால் எவன் ஒருவன் மற்றவர்களின் கஷ்டத்தைப் பொருப்படுத்தாமல் இறுமாட்டின் வாழ்கிறானோ அவன் மனிதனல்ல. அவன் 'ஆணவத்தின் தீட்டுக்கல்' தான் தன் பயியவன் என்று அகந்தை கொண்டு வாழலாம். அவனுக்கு எல்லாம் இருக்கும். ஆனால் ஒன்று மட்டும் இல்லை இல்லை அது எது? அமைதியான ஆணந்தமான ஆரோக்கியமான வாழ்வு ஒரு பிரச்சனைக்கு முடிவு மட்டும் முக்கியமல்ல பின் பற்றும் அனுகுழுறையும் மிக மிக முக்கியம். இதற்கு எதிர் மாறாக எப்படியும் வாழலாம் என்று கனவடன் வாழும் கனவான்கள் பிரச்சனை எதிர் கொள்ள முடியாமல் ஆமை போல் தன் உறுப்புக்களை உள் இழுத்து மறைக்கின்றனர். வாழ்வே மாயம் உலகே மாயம் என்று வறட்டுக் கொருவத்தால் வாழ்வெர்களின் வாழ்வு கைக்கோல் பட்டை மாட்டுக்குச் சமம்.

“இன் சொல்லால் அன்றி இயன்ற வியனுலகம்” வன் சொல்லாம் என்றும் மகிழாது அன்பாக நேசித்து பண்பாக வாழுங்கள். வளருங்கள். ஆகவே என் அன்புள்ளங்களே மற்றையவர்களின் துயர் துடைக்கும் தும்புக் கப்பாக மாறுங்கள். தும்புக் கட்டுக்கு குஞ்சம் கட்ட ஒருவரும் வர மாப்பார்கள். இது தான் என் இனிய வாழ்வில் இனிய சங்கீத கீர்த்தனை.

யான் அறிஞர்களை சந்தித்திருக்கிறேன். அவர்களுடன் பந்தி போசனங்களிலும் கலந்துள்ளேன். ஆனால் ... யான் அறிந்த உண்மை இது : -

பெண்களின் யட்டுப்பாவாடைக்குள் மறைந்திருந்து பட்டாசு கொழுத்தும் பரதேசிகளாய் தான் இருக்கிறார்கள். ஏன்? ஏன்? பெரிய பதவி எப்படியும் ஊழலின் விளைநில மாகத்தான் காட்சி அளிக்கின்றது. இது எனக்கு அநுபவம் கூறும் அறுதி அறிவிரை. நிற்க மறைந்த திரு. சொல்லையாவின் கண்ணர் அஞ்சல் அட்டைகள் பற்றேன். நல்லதைச் சொல்ல வேண்டும் நல்லதை நினைக்க வேண்டும் என்பதற்காக யான் விரும்பிய கண்ணர் அஞ்சலியை மீண்டும் உங்கள் திருக்கரங்களில் உலாவுவிட வேண்டும். என்பதற்காகத் தருகிறேன். மன்னிக்கவும்.

மாதகல் நண்பர்கள்

கனவுகளைத் தொலைத்து விட்போம் - உம் வரவுகளைத் தேடி கடமைகளைத் தொலைத்து விட்போம் - எம் உணர்களைத் தேடி நிம்மதியைத் தொலைத்து விட்போம் - உம் நினைவுகளைத் தேடி கடைசிவரை தொலைவதில்லை - எம் கண்களில் ஈரும்.

கனக்புர மக்கள்

எங்கள் பிறதர் செல்லையாவே
தங்கள் பிரிவால் உரைும், உறவும்
நன்பர்களும், சுற்றுமும் கதறி அழுதிட
தங்கள் பாதம் தூாட்ட வீதிகள்
உங்களை அனுப்பும் பாதைகளாக
மாறியதையிட்டு மனம் பதைக்குதே
எம் மக்களின் கண்ணரிப்புக்களை
காணிக்கையாகத் தூவுகின்றோம்.

இப்படிக்கு
(ஐயனார் உரை பிரியன்
N. செல்வத்துரை)

Dr. N. Selvadurai B.A, Homco Pathy

வானுறையும் வள்ளலார் எனது அரிய நண்பன்

கிளிநூச்சி மக்களால் பிறதர் BROTHER எனச் செல்லமாகவும் பண்போடும். பாசுத்தோடும், பெருமையோடும் அழைக்கப்பட்ட இணை பிரியா நண்பன் செல்லையாவின் மரணச் செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சியும் கவலையும் அடைந்தேன். கடந்த அறுபது வருடங்களாக உடன்பிறவாச் சகோதரனாய், அயலவனாய், அரிய நண்பனாய் இருந்து எமது இன்பத்திலும் சமபங்கேற்று ஆறுதல் அளித்துக் காலமெல்லாம் காத்து வாழ்ந்த ஓர் உண்ணத்துப் பிறவியை பிரிந்து இதையும் சோகத்திலும் துயரத்திலும் வெந்து வெழித்துக் கண்ணீராக வடியக் கலங்கி நின்றேன்.

நெஞ்சை விட்டுநீகலாத நினைவுகள் ஒன்றா? இரண்டா? எடுத்துச் சொல்ல இளமைப் பருவத்தில் இருந்து இறையடி எப்தும் வரை அமர்ர் அவர்கள் எனது அன்பிற்கும் பண்பிற்கும் உரிய அரிய நண்பன்.

இன்முகம், இனிய சுபாபவம், மனித நேயம், சமூக உணர்வுகள் முதலிய உயர் பண்புகளை தமதாக்கி வாழ்வோர் ஒரு சிலரே. அப்படியானவர்களில் ஒருவர் தான் நண்பன் செல்லையா அவர்கள். தலைமைத்துவமும், ஆளுமையும் மிகக் கநண்பன் அவர்கள் தனக்கென வாழாது பிறருக்காத தன் பொருள், உடல், ஆவி முன்றையும் அர்ப்பணித்து பிறதர் (BROTHER) என்ற பட்டப்பெயரையும் பெற்றுக் கொண்டவர். சமூகத்தில் எங்கெங்கு பிரச்சினைகளும், பிரிவினை களும் சண்டை சாச்சரவுகளும் ஏற்படுகின்றனவோ அங்கங்கள்லாம் சென்று சமரசம் பேசித் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து வெற்றி காண்பதில் பெருமையும் பெரு மகிழ்ச்சியும் அடைந்தவர். தனது தன்னமைற்ற சமய சமூக நல சேவை களில் மக்கள் மனங்களில் நிறைறந்து ஒரு நிலையான இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டவர்.

“சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி, இனம் என்னும் எமப்புணையைச் சூடும்” என்ற பொய்யா மொழியாரின் பொன் மொழிக்கொப்ப எவருடனும் சினந்து கொள்வதை நாம் ஒரு நாளும் கண்டதில்லை. துண்பம் வருங்கால் நகுக என்ற முது மொழிக்கமைய சில

காலங்களில் மழையின்மையாலும், பெருவெள்ளத்தாலும் நெற்பயிர்கள் அழிந்து பெரு நட்டம் ஏற்பட்டாலும் அதை எண்ணிக் கலங்காதவராய் இறைவனதும் இயற்கைகளினதும் நியதிப்பழே நடக்கின்றது எம்மால் எதுவும் செய்ய முடியாது” என்று சொல்லிச் சிரிப்பார்.

அன்பிற்கு இலக்கணமாய், அறிவுரையில் பெருந்தகையாய், பண்பிற்கு உத்தமராய் உற்றார் உறவினர் நண்பர்களுக்கு உறுதுணையாய் இருந்து பெற்ற பிள்ளைபோல் அரவணைத்து ஏற்றத்தாழ்வின்றி அனைவருடனும் சகோதரனாகப் பழகி எல்லோர் நெஞ்சங்களிலும் நீங்கா இடம் பெற்று வாழ்ந்த பெருந்தகை இன்று எம்மத்தியில் இல்லை. சித்தம் கலங்கி நிற்கின்றேன். சொல்லி ஒழு வார்த்தையின்றி நண்பன் நான் சொல்தேஷு அலைகின்றேன்.

மனதை விட்டகலாத இனிய தோற்றம், பேச்சுக்கிடையிடையே புன் சிரிப்பும் கலகலப்பு, சுறுசுறுப்பும் விடாமுயற்சியும் எடுத்த கருமத்தைக் தொடுத்து இனிது முடிக்கும் ஆற்றல் இல்லத்திற்கு வருவோரை இன்முகத்தோடு உளம் கனிய உபசரித்து விருந்தோம்பி வழியனுப்பும் பண்புடையானாய் விளங்கினார்.

பிறந்தவர் மண்மேல் இறப்பது திண்ணைம். படைத்தவனே பறித்தெடுக்கும் போது என்ன செய்வோம்? யாரை நோவோம்? யார்க்கெடுத்துரைப்போம்? ஈடுசெய்யமுடியாத பேரிழப்பால் கலங்கி கண்ணீர் விட்டு நிற்கும் உடன் பிறப்புக்களுக்கும் இனிய மனையாள், பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் ஆகியோருக்கு மட்டுமல்ல அவர்களுடன் உறவாடிய உள்ளங்கள் அனைத்திற்கும் எமது உளம் நெகிழ்ந்த ஆழந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதோடு. அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியும் அமைதி யும் பெற எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுவோமாக!

“ வையந்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வபவன் - வானுறையும் நெய்வத்துள் வைக்கப்பகும்.

சுன்னாகம் கிழக்கு.

24.06.2005

அன்பன்
தமிழ்நூலை
இயல்வ பெற்ற ஆசிரியர்

என்றும் எம் நீதைவில்

‘வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வார் வானுக்கையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்’

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து பல நல் ஒத்யங்களில் பதிந்து விட்டு திரு.க. செல்லையோ அவர்கள் மரணமடைந்து விட்டார்கள் என்ற செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சி அடைந்தேன். திரு. செல்லையோ அவர்கள் தூய்மையான மனம் படைத்தவர். எல்லோரிடத்திலும் மிகவும் அன்பாகவும், பண்பாகவும் பழகும் பண்பு கொண்டவர். உற்றார், உறவினர், ஊழார் அனைவருடனும் உறவாடி வாழ்ந்தவர். எல்லோருக்கும் (பிறதராக) சகோதரனாக வாழ்ந்தவர்.

மரணம் என்பது எல்லோரது வாழ்விலும் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று என்பதை யாம் அறிந்தும் சிலரது மரணங்களை மனம் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கின்றது. காரணம் அவரதுமுன்னுதாரணமான வாழ்க்கை முறைகள் அவர்களின் ஆண்ந்த இல்லத்தில் வான்மதி போன்று காட்சி அளிந்து வாழ்ந்தவர் இன்று இறைவனின் விதியால் இவ்வகை வாழ்வை ஒடையில் முடிந்துக் கொண்டார். விதி வலிது என்பதை யாவரும் அறிவோம்.

நெருநல் உள்ள ஒருவன் இன்று இல்லை என்றும்
பெருமை உடைத்து இவ்வகை

என்று இப்புளியில் வாழும் காலத்தில் இனியவற்றை செய்து வாழ்ந்த அவரின் வாழ்வானது மகத்தானது. இனினிலையில் அவரின் பிரிவத் துயரால் துயருறும் அவரது துணைவி யார், சின்னாகள், உற்றார், உறவினர்களிற்கு எனது ஆழிந்த அனுதாபத் தையும் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் அவரது ஆத்மா சாந்தியடையவும் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

க. பசுபதிப்பிள்ளை
கிராம அலுவலர்.

நினைவரும் வரை நீங்காத பிறதற்

கந்தையா செல்கலையா (பிறதற்) இவர் கனகபூரம் குழு வாழ்க்கை பண்ணையின் ஆரம்ப முன்னோடிகளில் ஒருவர். முதலாம் பண்ணையில் நவமணிகளில் ஒருமணி இவர். யாழ்ப்பானத்தில் சுன்னாகம் பகுதியில் பிறந்து வளர்ந்ததால் வாஸைப் பருவத்திலேயே கமத்தொழிலில் ஈடுபாடு கொண்டவர். இவர் தனது இளமைக்கால அனுபவங்களினால் கனக பூத்தில் நல்ல தரமான கமக்காரனாவும் அதையும் விட கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் நெங் வேளாண்நமையிலும் திறம்பா செய்து வந்த ஓர் பெரும் கமக்காரன்.

இவருடைய கனகபூரம் வருகை விவசாயத்தை முன்னிட்டாக அமையப்பெற்றது. தனது உழைப்பு, சக்தி இருக்கும் வரை கமத் தொழிலையே உயிர் முச்சாக செயற்பட்டதும் அல்லாது தனது வருவாயில் ஒரு பகுதியை ஆயைங்கள், சனசமுக நிலையங்கள் வளர்ச்சியடைய உதவிகள் செய்து வந்துள்ளார். அது மட்டுமல்ல நீண்ட கதை கதைக்க மாப்பார். அவரிடம் இருந்து ஒரு சில வர்த்தைகள் தான் வெளியே வரும். அவை நியாய புரவொக்கத்தான் இருக்கும். யாரும் மறு பேச்சு பேச முடியாது. இவரை நாம் இழந்தது பேர் இழப்பு. இவ் இழப்பானது அவரது குடும்பத்தினருக்கு துயரைக் கொடுக்கும் என்பதில் ஜயம் இல்லை. ஆனால் மனிதன் மிக்கும் பொழுது இறப்பும் கவலே உண்டு என என்னி அவர் எந்த இடத்தில் தனது பணியை விட்டு சென்றாலோ அதே இடத்தில் இருந்து மீண்டும் பணியை தொடர வேண்டும் என அவர் குடும்பத்தினரை வேண்டுக் கொண்டு அவருடைய ஆங்மா சாந்தியடைய வேண்டுக் கொள்கின்றேன்.

இப்படிக்கு
சி. கனகேந்திரம்
தலைவர்
சிறிகாந்தா சனசமுக நிலையம்
கனகபூரம்.

சமூக சமய சேவையாளர் அமரர் கந்தையா செல்லையா (பிறதர்) அவர்கள்

சன்னாகத்தைப் பிறப்பிடமாகவும் கனகபுரத்தை வதிவிடமாகவும் கொண்ட பிறதர் திரு. கந்தையா செல்லையா அவர்கள் அமரான செய்தி கேட்டு அவைக் குரல் எழுப்பி கலங்காதவர் எவருமில்லை.

கனகபுரம் பழத்த வாலிபர் மேட்டு நிலக் குடியேற்றத்திட்டம் 1958ம் ஆண்டு அமரர் மா. ஸ்ரீகாந்தா (முன்னாள் யாழ்ப்பாணம் மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்) அவர்களின் பெருமுயற்சியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பழப்பழியாக வளர்ச்சியடைந்த பதினேழு பண்ணைகளைக் கொண்ட ஒரு நீண்ட கிராமமாக கிளிநோச்சி பிரதேசத்தில் பிரசித்திகொண்டதையாவரும் அறிவார்.

மேற்படி குடியேற்றத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் ஓவ்வொரு அங்கத்தவருக்கும் ஓவ்வொரு பொறுப்பும் வழங்கப்பட்டது. விவசாயத்துறையில் இவர் காட்டிய ஈடுபாட்டைக் கண்ட அவரது நண்பர்கள் விவசாயத்துறைக்குப் பொறுப்பாக நியமித்தார்கள் அவர் ஆரம்ப காலம் தொடர்ந்து இறுதிக்காலம் வரைக்கும் விவசாயத் துறையில் தனது திறமையைச் காட்டி விவசாயத்துறையில் புகழ் பெற்று விளங்கினார்.

அவர் இளைஞராக இருந்த காலம் தொட்டே சமூக சமயத் தொண்டுகளில் அதிக ஈடுபாடு உடையவராக விளங்கினார். கிளிநோச்சி கனகாம்பிகை அம்மன் ஆலய கொழியேற்றத் திருவிழாவும், முருகன் ஆலயத்தில் தீர்த்தத் திருவிழாவும், வருடா வருடம் கனகபுரம் மக்களால் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. அந்த திருவிழாக்களை சிறப்பாகவும் ஒழுங்கு முறைப்பழியும் நடாத்தவதற்கு தன்னால் இயன்ற பங்களிப்பை ஆரம்பிக்காலம் முதல் இறுதிக்காலம் வரை நிறைவேற்றி வந்துள்ளார். வீட்டுக்கருகில் இருக்கும் கிருள்ளைர் ஆலயத்தில் திருவெம்பா பூசையையும் செய்து வருகிறார்.

அவர் கனகபுரத்திலுள்ள சகல பொது அமைப்புக்களோடும் இணைந்து திறம்பட சேவையாற்றி எல்லோராலும் மதிக்கப்பட்டு வந்தார்.

அவர் பொது அமைப்புகளின் வளர்ச்சிக்கும், பொது மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கும், அயராது பாடுப்பட்டு வந்துள்ளார்.

இவரைப் பின்பற்றி இவரது பிள்ளைகளும், சமூக, சமயத் தொண்டுகளில் ஈடுபெட்டுவருவது பாராட்டுதற்குரியது. கனகபுரம் கிராம மட்டத்தில் நடைபெறும் பொது நிகழ்ச்சிகளுக்கு மட்டுமல்லாது மாவட்ட மட்டத்தில் நடைபெறும் பொது நிகழ்ச்சிகளுக்கும் தன்னாலான பொருளுத்துவி உடல் உழைப்பு என்பவற்றை இறுதிக் காலம் வரை செய்து வந்துள்ளார்.

அவரின் பிரிவுத்துயரால் துயருறும் அவரது துணைவியார், பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், நண்பர்கள், உற்றார், உறவினர்களுக்கு எனது சார்பாகவும், கனகபுரம் மக்கள் சார்பாகவும், ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு அவரது ஆத்மா சாந்தியடையவும் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி ! ஓம்சாந்தி ! ஓம்சாந்தி !

திரு. அ. கருகரத்தினம்

தலைவர்,

கிராஸ் அலிவிருத்திச் சங்கம்,
கனகபுரம்.

யீற்கை எனது நன்பன், வாழ்க்கை எனது தத்துவாசியியன். வரலாறு எனது வழிகாட்டி பயம் என்பது பலவீரத்தின் வெளிப்பாடு.

கோழமுத்தாத்தின் தோழன், உறுதிக்கு எதிரி. மனித பயங்கருக்கெல்லாம் மூலமானது மரணபயம். இந்த மரணபயத்தைக் கொன்று விடுவென் தான் தன்னைவென்று விடுகின்றான். அவன் தான் தனது மனச் சிறையிலிருந்து விடுதலை பெறுகின்றான். நாம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் போராட்டமே எனது வாழ்க்கையாகவும் வாழ்க்கையே எது போராட்டமாகவும் மாறிவிட்டது. மனிதர்களின் ஒரும்பை விட மனிதர்களின் செயற்பாடு போராட்ட வரலாற்றின் சக்ரத்தைச் சூழ்றுகின்றது.

தேசியத் தலைவர் வெ. ரீஸஹஸன்.

நீதைவிலிருக்கும் எங்கள் பிறதர்

கனகபுரம் கிராமத்தில் அயர்த் திரு கந்தையா செல்லையா (பிறதர்) அவர்களை அறிந்திராதவர்கள் எவரும் இருக்க முடியாது. ஏனொனில் இவர் இக்கிராமத்தில் இயங்கும் கிராம அரிவிருத்திச் சங்கம், விளையாட்டுக் கழகம், சனசமூக நிலையம் மற்றும் பொது அமைப்புக்கள் ஊடாக ஆற்றிய சமூக சேவையே காரணமாக அமைந்துள்ளது. இதனாலேயே இவரை எல்லோரும் அன்பாக செல்லையா பிறதர் என அழைத்து வந்தனர். அதற்கு வரைவிலக்கணமாகவே எல்லோருடனும் பிறதராகவே பழகினார். விளையாட்டுக்கழகம் கீட்டத்தட்ட 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கிளிநூச்சி மாவட்டத்தில் மிகவும் பலம் வாய்ந்த கழகமாக தீகழ்வதற்கு இவரும் பெரும் பங்காற்றினார். அதுனைத் தொடர்ந்து தமது பிள்ளைகளை கனகபுரம் விளையாட்டுக் கழகத்தில் சேர்த்து கிளிநூச்சியில் முன்னிலைக் கழகமாகத் தீகழ்வதற்கும் ஒத்துழைத்தார். தற்போது இக்கழகத்தில் உபதைவராக இருக்கும் இவரது மகன் திரு S. கோகிளேஸ்வரன் இக் கழகத்தின் வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்து வரும் அயர்க்கந்தையா செல்லையா (பிறதர்) அவர்களின் வழிகாட்டுதலே ஆகும்.

எமது கழக மைதானத்தை செப்பனிடுவதற்காக இரவது உழவு இயந்திரத்தை முழுமையாகத் தந்துதவியதன் மூலம் இம்மைதானம் சிறந்த மைதானமாக விளங்குவதற்கு ஒத்துழைத்தார். அத்துடன் இப்ப வயர்ந்த காலப்பகுதியில் கனகபுரம் கிராம மக்களுக்காக தனது அயராத சேவையை வழங்கினார். அத்துடன் கனகபுரத்தில் வாய்ந்த காலப் பகுதியில் தனது கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்காக கிராம அரிவிருத்திச் சங்கம், கனகபுரம் விளையாட்டுக் கழகம், கனகபுரம் சனசமூக நிலையம் ஆகிய வற்றுடன் இகைணந்து செயற்பட்டு வெற்றியும் கண்டார். இவரின் சமூக சேவைக்கும் சிந்தனைக்கும் உறுதுகணையாக இருந்து ஊக்கமளித்த இவரது துணைவியார், பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவிய்துடன் இவரது பிரிவால் துயருறும் மனைவி, பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேர்ப்பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினர்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிய்தோடு இவரது ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

அ. வெஜினலோசியஸ்
செயலாளர்
கனகபுரம் விளையாட்டுக் கழகம்.

விழுதான்றை மூந்து விட்டோம்.

கிளிநூச்சி மாவட்டத்தின் மூத்த கிராமங்களில் ஒன்றான கனகபுரம் கிராமம் முன்னாள் யாழ்ப்பான மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் மா. ஸ்ரீகாந்தாவினால் 1958ம் ஆண்டு வித்திப்பாட்டு முனையிலித் தொடக்கியது. இன்று யெரியதொரு ஆலவிருட்சமாக நியிர்ந்து நிற்கிறது. இந்த விருட்சம் பதினாறு பண்ணைகளையும் தனது கிளைகளாகப் பூர்வி வியாபித்து நின்ற கிராமமாக விளங்குகின்றது.

இந்த கிராமத்தின் முதலாவது கிளையே முதலைம் பண்ணையாகும். உண்மையிலேயே முதலைம் பண்ணையே இக்கிராம உருவாக்கத்தின் முதற்படியாகும். இன்று இப்பண்ணை கிளிநூச்சி மாநகரின் எல்லைக்குள் அடங்கிய நகர்ப்பகுதியாக வளர்ச்சியற்று விளங்குகின்றது. இந்த வளர்ச்சிக்கும், சிறப்புக்கும் அழகுத்தளமாய் அமைத்தவர்கள் அமரர் செல்லையா பிறதர் போன்ற மூத்த ஒன்பது சிற்பிகளாவர்.

முழு வன்னிக் காடாக விளங்கிய இப்பகுதியை செதுக்கி நகரப் பகுதியாக மாற்றிய சிற்பிகளில் முன்னோடியாக விளங்கியவர் அமரர் கந்தையா - செல்லையா ஆவார்.

யாழ்ப்பானத்தின் வரலாற்றுப் பெருமைக்க ஊர்களில் ஒன்றான சுண்ணாகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் தான் வாழ்ந்த கனகபுர கிராம மக்களுடன் சகோதர உணர்வுகளுடன் ஒன்றாக கலந்து வாழ்ந்த தலையால் கனகபுர வாழ் மக்களால் செல்லையா பிறதர் என உரிமை யோடும் பாசத்தோடும் செல்லையாக அழைக்கப்படவர். இவர் தான் வாழ்ந்த கிராமத்தில் பாசாக்கள், ஆயைங்கள் போன்ற பொது அமைப்புகளின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்க சக்தியாய் இருந்து பொதுத் தொண்டாற்றியவர்.

இன்று இவர் ஆற்றிய சேவை வழி நின்று அவற்று மக்கள் கனகபுரம் மாதர் அபிவிருத்திச் சங்கம், கனகபுர விளையாட்டுக் கழகம்

போன்ற சமூக அமைப்புக்களில் ஒரைணந்து தமது பாது நல சேகவயை எமது கிராமத்திற்கும் மாவட்டத்திற்கும் ஆற்றி நிற்கின்றனர்.

இக்கிராமத்தை உருவாக்கிய முத்த சிற்பிகளை ஒவ்வொன்றாக இழுந்து வரும் வேளையில் அயர்ச் செல்கலையா பிறதரின் இழுப்பும் பேரிழுப்பாக அமைந்துள்ளது.

கனகபுரம் கிராம மக்களும், கனகபுரம் மாதர் அயிவிருத்திச் சங்கமும் இக்கிராமத்தைத் தாங்கி நின்ற விழுதுகளில் ஒன்றை இழுந்து தவித்து நிற்கின்றது.

இவ்வேளையில் எனது அன்புத் தந்தையை இழுந்து ஆறாத்து யாரில் மூட்கி இருக்கும் எமது கனகபுரம் கிராம மாதர் அயிவிருத்திச் சங்க நிர்வாக உறுப்பினரான திருமதி ர. செல்வநாயகி அவர்களுக்கும் அன்னாரது மகனாவி, மக்கள், உறவினர்கள், கனகபுரம் வாழ மக்கள் ஆகியோருக்கும் ஆறுதல் கூறி ஆழ்ந்த அனுதாபக்களை தெரிவித்து அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்தித்து நிற்கிறோம்.

கனகபுரம் மாதர் அயிவிருத்திச் சங்கம்,

கனகபுரம்,

கிளிநாச்சி.

28.06.2005



கடந்த நினைவுடனே

எமது கல்லூரியின்
 ஆரம்ப அபிவிருத்தி வேலைகளின்
 முன்னோடிகளுள் ஒருவராகச்
 திகழ்ந்தவரும் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்க
 சங்க முன்னாள் உறுப்பினராகவும்
 இருந்த கந்தையா சௌக்கலையா (பிறதர்)
 அவர்களின் பிரிவால் நாழும்
 துயரடைகின்றோம் சமூக தொண்டுகளில்
 தன்னையும் ஒன்றை வாழ்ந்த
 தன்னையற்ற இந்த ஆத்மாவை
 நாழும் அஞ்சலி செய்கின்றோம்.

அமர் தனது பிள்ளைகளை கீளிவூராச்சி மத்திய கல்லூரியில் கல்வி கற்றுவித்து ஆயக்கலைகள் அறுபத்தி நான்கினையும் கற்று சமூகத்தில் நிகழ்ச்சிறார்கள். இந்த கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக விளையாட்டு மைதானம் ஒன்றை அமைக்க 1986ம் ஆண்டு தன்னிடம் இருந்த உழவு இயந்திரம் மூலம் அதனை செய்யிட்டு கொடுத்தார். கல்லூரியில் நடையெறும் விளையாட்டு நிகழ்ச்சிக் போது (மெய்வல்லுனர் போட்டி) கொட்டகை அமைப்பதற்கான உபகரணங்களை வருபா வருபாம் கொடுத்தும் தனது உதவிகளை செய்துவளரார். இக் கல்லூரியில் படித்த பிள்ளைகள் கோணேஸ்வரன், செல்வநாயகி தவநாயகி கோகிலேஸ்வரன் செயலாளர் (பழைய மாணவர் சங்கம், மத்திய கல்லூரி) தவனேஸ்வரன், இராஜநாயகி மகனவி, மருமக்கள், பேர்மிள்ளைகளுக்கு எமது அனுதாபத்தைத் தெரிவிய்தோடு அமரரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கிறோம்.

மரணத்தை வென்று முடித்து
 வெளியேறி வந்தவர்கள்
 கையைகத்தில் பாருமில்கலை
 வாழ்வின் முடவுரையே
 மரணம் என்பதனால்
 மனநிறைவடைகின்றோம்.

பகுப்பு மாணவர்கள்

கிளி/ கிளிவூராச்சி மத்திய கல்லூரி.

எப்படி மறப்பது?

ஜயான்பது ஆண்டுகள் ஆன
எம் நாட்டின்
அண்ணூர் செல்லவையா
ஆண்டவனாடு அடைந்த
செய்தி கேட்டு
ஆறாத் துயராய்
என் குடும்பத்துடன் - நான்
வேறோடு நின்றேன்.

'பிரதர்' என செல்வமாய்
விற்ற மனம் நோகா வெல்லவையாய் - கிளிந்கார்
கவர்ந்து உத்தமனாய்
பேவரடுத்த என் நண்பனே!
என்னுடன்,
மலர்ந்து மனம் பழப்பி
கலந்திருந்து ககதைகள் பலேபசி
புளர்ந்து உன் பான்னான்
நட்பு நாட்களை,
இடையில் நிறுத்தி - நி
இறைபதும் எய்திவிட்டதை
எப்படி மறப்பது?

இன்று
என் மனதில்
சிகையாகிப் போன உம்மை,
என்றும்,
என் தலை
நிலம் சாய்ந்து
உன் நினைவு கூறந்துபட அன்றை.....

நட்புள்ளம்
நாதன் (மின்காய் நாதன்)

இறப்பும் - பிறப்பும் கண்ணரீர்

என்னமெல்லாம் நீயாகி
 நினைவெல்லாம் நிழலாக
 மன்னிருந்து வின்னிற்கு
 மாற்றாகிச் சென்ற கோவே!
 உன்மையின் உருவே ஊருக்குளியே
 செம்மையே செய்த சிறிய நன்பா
 பண்பும் பகுத்துணர்வும் வரமாக வாய்க்க
 விருந்தோம்பி மகிழும் வள்ளலே
 தேடிய வாழ்வும் ஒடிய காலமும்
 உறவும் உற்றோரும் பெற்றோரும்
 நற்றோரும், கற்றோரும், கல்லாதோரும்
 போற்ற, நல்லதே செய்த செம்மலே
 செல்லையா - பிறதரே!

நீ - செல்லையா என்று
 நாம் - வாழிப்புற்பாதிருந்தகாலை
 மாறி - நீ சென்ற தென்ன நீதியோ!

சுட்டு விடுபோரிதியும் சுக்கு நூறாகுமோர் நாள்
 பட்ட வினை நீங்கிடாது பரந்தின் நியதி -கண்டாப்
 மாறிலா விவையின் தாக்கு நீ மறுபடி பிறக்க
 மீண்டும் மன்னிடை வருவாய் விரைந்து

இறப் பென்பது இனிமையானது உயர்நிலைக்கு இட்டுச்
 செல்வது ஆத்மா பிறிதொரு உடலிற் செல்ல மர
 ணமே வாசல் உயர் பதவிக்குச் செல்வது உடல் அல்ல
 ஆத்மா அழிவதில்லை, மரணம் அற்றது எனவே
 நாம் ஆறுதல் பெறுவோம் -

அங்படன்
 பு- சன்முகநாதன் (மினகாப் நாதன்)
 குடும்பத்தினர்.

நஞ்சிருக்கும் வரை நினைவிருக்கும்

அன்பாலும், பண்பலும் எங்கள் நெஞ்சங்களில் என்றும் நின்று நிலைத்துள்ள கிளிநோச்சி கனகப்பாரம் கிராமத்தின் மூத்த குழமகளாக விளங்கியவருமான அமரர். செல்லையை அவர்ஸின் மறைவுச் செப்தி கேட்டு தாங்கொண்ட துயரமடைந்தேன். எல்லோருடனும் நற்பண்டதும் அன்புடனும் சாந்தமான இனிய முகத்துடனும் பழகி வந்த பிறதர் செல்லையை இன்று எங்கள் மத்தியில் இல்லை. அன்னாரை நான் கிறந்த விவசாயியாக, சமயத் தொண்டராக, மக்கள் சேவகனாகக் கண்டேன். அவர் என்னுடன் பழகிய காலங்கள் நீண்டதாகும். நான் கிளிநோச்சி கனகப்புத்தில் குழியேறிய காலத்துக்கு முன்னதாகவும் எனது வர்த்தக நிலையம் கிளிநோச்சி நகரில் அமைந்த காலப்பகுதியிலும் அதைகைத் தொடர்ந்து அவர் இறைபதம் எப்பும் வரை என்னுடனே இருந்தார். அவ்வேளையில் அவரது ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகள், ஒத்துழைப்புக்களை என்னால் மறக்க முடியாது. இவர் சண்ணாகத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட போதும் கிளிநோச்சியை வதிவிடமாக கொண்டு பல்லாண்டுகள் வளருடன் வாழ்ந்தார் விவசாயத்தில் தலைசிறந்த விவசாயியாக திகழ்ந்தார். இவர் கிளிநோச்சி கிருஷ்ணர் ஆயைம், அருள்மிகு முருகன் தேவஸ்தானம், இரண்ணமடு கனகாம்பிகை அம்மன் ஆயைம், கிளிநோச்சி பகழைய பஸ் நிலைய விள்ளையார் ஆயைம் ஆகியவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டவராக விளங்கியுள்ளார். தொண்டுகள் பல மக்களுக்காக ஆற்றி மறைந்த செல்லையை பிறதர் அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திய்துடன், எம் நெஞ்சிருக்கும் வரை அன்னாரின் நினைவுகள் என்றும் இருக்கும்

சபம்

திரு. உதயகுமார்
உதயன் புத்தகநிலையம்
திருநகர் வீதி,
கிளிநோச்சி

துயர் பகிர்கிள்றோம்

வேதனை கலந்த வேளையிலே - நாங்கள்

இபோடி வரும் போது - உங்கள்

அன்பு கரிந்த முகம் - எங்கள்

வேதனை தீர்த்ததையா.....

வள்ளுவன் வாசுகிபோல் வாழ்ந்த தலைவா

உங்களைப் பிரிந்து தவிக்கிறோம் - எங்கள்

அன்பு மாயியை பிரிந்து செல்ல - உங்களுக்கு

மனமும் வந்ததோ

அன்புத் தந்தையாப் கண்டிப்பான் கவுடய

ஆசிரியனாப், இனிய தோழனாப்

தேசப் பற்றாளனாப் உலகிற்கு

காட்டீரே உத்தமரே

பன்றையிற் சோதி மறைந்ததுவே

எங்கள் மனம் பதைக்குதையா

ஆறாத் துன்பத்தில் ஆழ்ந்துள்ளோம்

மீளாது சோகத்தில் வாழ்கின்றோம்

வேதனை கலந்த வேளையிலே

அன்பு கரிந்த பார்வையே

எங்கள் வேதனை தீர்த்ததுவே

திருமதி முத்தையா கோபால் குமேபம்
திருமதி கிண்டிரகுமார் சிதலக்ஷ்மி குமேபம்
உதயநகர் ஸ்ரீ நாகதம்பிரான் ஆஸை தாபகர்
நா. தம்பிராசா குமேபம்.

நூன்கேள் கடந்தாலும் அழியாது எம் பாசம்

திசைகள் தெறிக்கும் பொழுதுகளில் ஒவ்வொரு
நாட்கஞம் நித்தமும் விடகின்ற நேரம்
எங்கள்.... வீட்டு முற்றத்தில் இரிய குரல்
ஒன்று கேட்கும் அது.... எங்கள் பிறதர் மாமா.

மாமா!

சிறுவாயது முதல் உங்கள் வார்த்தைகளை
கேட்கின்றோம் எந்த வார்த்தையும்
உங்கள் வாயால் சொல்லும் போது.....
மதிப்புடையதாகி விடுமே....
அந்த வாய் இன்று வார்த்தைகளைக்
சுற்றாயல் மௌனமாகிப் போனதோ!

மாமா!

வீட்டு உறவும் நட்பும் விமரியாழு.....
உங்கள் பாதும் பட்ட வீதிகள் - இன்று
உங்களை பயணமனுப்பும் பாதைகளாக.....
நீங்கள் 1958 நூட்க்கம் அப்பாவடன்
ஒன்பது பேர் கூடி ஒரு காலத்தில் உண்டு
ஒன்றாய் உறவுகி - அப்பாவால் என்றும் அழியா
மிறதர் எனும் நாமம் பெற்று இன்று வரை
வாழ்ந்திட்ட சோலைக் கிராமம் -
கோழிப்பண்ணை கனகப்பூர் வீதி
இறுதிப் பணையம் அனுப்பும் போது
நெஞ்சம் வெந்ததையா!

என்றும் எங்கள் இதுயங்களில்
ஒளிப்பாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்
எங்கள் பிறதர் மாமாவின்
ஆத்மா சாந்திக்காக.....
ஆண்டவனை வேண்டுகின்றோம்.

செ. கெல்வன்
6, கனகப்பூர்
கிளிவிநாச்சி

நெஞ்சில் நீங்கா நினைவுலைகள்

சன்னாகத்தைப் பிறப்பிடமாகவும் கனகபூரம் கிளிநூச்சியை வதி விடமாகவும் கொண்ட அமரர் குந்தையா செல்லையா (பிறதர்) அவர்கள் அங்கே உருவான சாந்த குணம், தன்னைக்கழும், தன்னைப்பிக்கையும், தெய்வ அனுசலைய் பிக்கவுருமான ஒரு யெரியாராவார். அவருடன் ஓர் குறுகிய காலம் பழக எனக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

அவ் வாய்ப்பின் பயனாக அவரிடமிருந்து நான் கற்றுக் கொண்ட வை மலைபோல் ஆகும். எனது விவைக நேரத்திலும் நான் நோயற்றிருந்த வேளையிலும் அவர் காட்டிய அங்கு, தயவு, தட்சனை, உபசரணைகள் யாவும் என்றும் மறக்க முடியாதவை.

அன்னாரது குடும்பம், மனைவி, மிள்ளைகள் அவர் போற்ற மேன்தையான குணத்துடனும் உடுக்கை இழுந்தவன் கை போன்று இடுக்கண் கலைவதாம் நட்பு என்ற குறஞ்க்கு அமைவாக உதவி புரிந்து வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

அமரர் ஈகையில் இறைவன் இருக்கிறான் என்றதற்கமைய அமராது குடும்பத்தினரும் ஈகையில் மிகுந்த ஈடுபாடு உடைய வர்களாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அன்னார் கையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வானுக்கையும் தெய்வத்துள் கைக்கப்படும் என்ற குறஞ்க்கமைவாக வாழ்ந்து இறைபதும் எப்பதியுள்ளார்.

அன்னாரது இழப்பை எவராலும் நிரப்ப முடியாது. அப் யெரியார் போன்ற ஒருவரை மீளக் காணபது அரிதாகவே இருக்கும். அன்னாரது பேரிழப்பால் துயருற்றிருக்கும் அன்னாரது மனைவி, மிள்ளைகள், மகுமக்கள், பேரிழிள்ளைகளுக்கு எமது ஆழந்த அனுதாபத்தினை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு நாழும் அதில் பங்கெடுத்துக்கொள்கின்றோம். அன்னாரது ஆதமா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை நானும் எனது குடும்பமும் இறஞ்சி நிற்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

இவ்வள்ளும்
திரு.திருமதி கலையாரசன்
குடும்பத்தினர்.
(காவல்துறை நடவேப்பணியகம்)

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் அருளிய உற்கற்று வண்ணம்

ஒருமட மாது மொருவதூருமாகி

இன்ப சுகந்தரு மன்பு பொருந்தி

யுணர்வு கலங்கி வொழுகிய விந்து

வூறு சுரோணித மீது கலந்து

பனியிலோர் பாதி சிறுகுளி மாது

பண்டியில் வந்து புகுந்து திரண்டு

பதும வரும்பு கமட மிதென்று

பார்வை மெய்வாய்ச்சுவி கால்கை என்ற

உருவழு மாகி யுயிர்வளர் மாத

மொன்பது மொன்று நிறைந்து மடந்தை

யுதுர மகன்று புவியில் விழுந்து

யோகமும் வாரமு நானு மறிந்து

மகளிர்கள் சேஷைதரவுவனை யாடை

மன்னாட வந்தியுதைந்து கவிழ்ந்து

மடமயில் கொங்கை யழுத மருந்தி

யோற்றி வீற்றி வாகி வளர்ந்து

ஓளி நகை யற விதழ்மட வாரு

முவந்து முகந்தீட வந்து தவழ்ந்து

மடியிலிருந்து மழுலை மொழிந்து

வாளிரு போவென நாமம் விளம்ப

உடைமணி யாடை யரைவா மா

உண்பவர் தீங்பவர் தங்களொண்டு

தெருவில் இருந்து புழுதி யளைந்து பாலெரா போட நடந்து

அஞ்ச வயதாகி விளைபாடுபே

உயர்தரு ஞான குறுவுப் தேச
 முத்தமிழின் கலையும் கரைகள்டு
 வளர்பிறை யென்று பலரும் விளம்ப
 வாழ்பதி னாறு பிராயதமும் வந்து

மயிர்முடி கோதி யறுபத நீல
 வண்டியிர் தண்டாடை கொண்டை புகளைந்து
 மனியோ னிலங்கும் பணிக னனிந்து
 மாகதர் போகதர் சுவடி வணங்க

மதன சொலுப னிவனென மோக
 மங்கையர் கண்டு மருண்டு திரண்டு
 வரிவிழி கொண்டு சுழிய வெறிந்து
 மாமயி ஸ் போவைர் போவது கண்டு

மனது பொறாம வைய்பிற கோடி
 மங்கல செங்கல சந்திகழி கொங்கை
 மருவ மயங்கி யிந்தழு துண்டு
 தேடிய மாழுதல் சேர வழங்கி

ஒரு மதலாகி முதுப்பாருளாக
 இருந்த தனங்களும் வழி லிழுந்து
 மதன சுகந்த விதன மிதன்று
 வாலிய கோலமும் வேறு பிரிந்து

வளமையும் மாறி ஒன்கையும் மாறி
 வன்பல் விழுந்திரு கண்களிருண்டு
 வயது முதிர்ந்து நஸ்ரதிரை வந்து வாத வியோத குரோத மடைந்து
 செங்கையி னில்லூர் தடியு மாகியே

வருவது போல தொருகுது களும்
 மந்தி யெனும்படி குந்தி நட்து
 மதியு மழிந்து செவிதியிர் வந்து
 வாய்நி யாமல் விடாமல் வொழிந்து

துயில்வரு நேர மிருமல் பொறாது

தொண்டையு வெஞ்சு முலர்ந்து வறண்டு

துக்கு மிழுந்து கணையு மழுந்து

தோகையர் பாளர்கள் கோரணி கொண்டு

கவியுக மீதி விவர்மரி யாகை

கண்டடு மென்பவர் சஞ்சல மிஞ்ச

கலகல வென்று மலசலம் வந்து

கால்வாழி மேல்வாழி சார நடந்து

தெளிவு மிராம வுகரதடு மாறி

சிந்தையு வெஞ்சு முகலைந்து மருண்டு

தீடும முகலைந்து யிகுவ மகலைந்து

தேறி நாலதர வேதன நொந்து

மறையவன் வேத எனழுதீய வாறு

வந்தது கண்டமு மென்று தெளிந்து

இனியென கண்ட மினினெய தொந்த

மேதினி வாழ்வு நிலாதினி நின்ற

கடன்முறை பேச எனழுதீய வாறு

நங்கி விழுந்துகை கொண்டு மொழிந்து

கடைவிழி கஞ்சி யாழுகிட வைந்து புதமு நாலு சுவாசமு நின்று

நஞ்சு தடுமாறி வருநேரமே.

வளர்விறை போல வையிழு முரோம

மஞ்சடையும் சிறுகுஞ்சியும் விஞ்ச

மனது மிருண்ட வடவு மிளங்க

மாமலை போல்மய தூதர்கள் வந்து

வகலைகாடு வீசி புபிர்கொடு போக

மைந்தரும் வந்து குளிந்துழ நொந்து

மழுவி விழுந்த மகனவி புவெம்ப

மாழ்கின ரேயிவர் கால சறிந்து

பகழையவர் கானு மெறுமய வாவர்கள்

பஞ்ச பறந்திட நின்றவர் யந்த

திடுமென வந்து பறையிட முந்த
வேரினாம் வேக விசாரியு மென்று

வரிகை கெடாம் ஸலடுமென வோடு
வந்தின மைந்தர் குனிந்து சுமந்து
கடுகி நடந்து கடலை யடைந்து
மானிட வாழ்வென வாழ்வென நூந்து

விறகீடு மூட யழல்கொடு போடு
வெந்து விழுந்து முறிந்த நினைங்க
ஞூகி யெலும்பு கருகி யடங்கி போர்விட நீரு மிளாத வடம்பை
நம்புமாட யேனை யினியாளுமே.

கட்டி யணைத்திடும் பெண்ணாரு மக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டி முறிக்கு மரம் போற் சரிரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டி மழுங்கி யழுவார் மயானங் குறுகியப்பா
ஸெட்டியடி வைய்யரோ விறைவா கச்சி யேகம்பனே.

பிறக்கும் பொழுது கொடுவெந்த தில்லை பிறந்துமண்மோ
விறக்கும் பொழுது கொடுபோவ தில்லை பிகட்டானுவிற்
குறிக்குமிங் செல்வம் சிவன்றந்த தென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங் குமாமருக்கென் சொல்லுவேன் கச்சி யேகம்பனே.

அன்னை யெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
வப்ப வெத்தனை யெத்தனை யப்பனோ
மின்னை யெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
மின்னை யெத்தனை யெத்தனை மின்னையோ
முன்னம் யெத்தனை யெத்தனை செம்மோ
மூட னாயாட யேனு மறிந்திலே
னின்ன மெத்தனை யெத்தனை சென்மோ
வென்செய்வேன் கச்சி யேகம்ப நாதனே.
முடசார்ந்த மன்னாரு மற்றுள் னோரு முடவிலொரு
மிழசாம்ப ராப்பெந்து மன்னாவ தூங்கண்டு பின்னுமிந்துப்
படசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல் லால் பொன்னின் அம்பவைர்
அடசார்ந்து நாழுப்பு வேண்டுமென் யேயறிவாரில்லையே.

திருப்பொற்சன்னம்

முத்துநல் தாமம்பு மாலை தூக்கி
 முளைக்குப் தூபம் நல்தீபம் வையின்
 சத்தியும் சோயி யும்பார் மகஞும்
 நாமக வோடுபல் லாண்ட சைமின்
 சித்தியுங் கெளரி யும்பார்ப் பதியுங்
 கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
 அந்தனை யாறனம் மானைப் பாத
 ஆடப் பொற் சுண்ணம் இழத்தும் நாமே

1

பூவியல் வார்ச்சட எம்பி ராற்குப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இழக்க வேண்டும்
 மாவின் வடிவகி ரண்ண கண்ணீர்
 வம்மிங்கள் வந்துடன் பாடு மின்கள்
 சவுபுயின் தொண்டப் புறம் நிலாமே
 குரிமின் தொழுயினைக் கோளைங் கூத்தன்
 தேவியுந் தானும் வந்தெம்மை யாளச்
 செம் பொன் செய் சுண்ணம் இழத்தும் நாமே

2

சுந்தர நீறனீந்தும் மெழுகித்
 தூப பொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
 இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
 எழிற்சுடப் வைத்துக் கொடி யெடுமின்
 அந்தரர் கோன் அயன் தன் பெருமான்
 ஆழியான் நாதன் நல் வேலன் தாதை
 எந்தரம் ஆளுமை யான் கொழுநற்
 கேய்ந்த பொற் சுண்ணம் இழத்தும் நாமே

3

காசனி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங்
 காம்பனி மின்கள் கறையுரைலை

நேச முடைய அடியவர்கள்

நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்

தேசமெல் ஸாம்புகுப்புந் தாடும் கச்சித்

தீருவேகம் பன் செம் பொற் கோயில் பாடுப்

பாச வினையப் பறித்து நின்று

பாடுப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

4

அறு கெடுப் பாரய ஞுமரியும்

அன்றி மற்றிந்திர னோடுமரை

நறு மறு தேவூர் கணாங்க ஸால்லாம்

நம்பிற் பின் பல் தெடுக்க வொட்டோம்

செறிவுடை மும்மதில் எப்த வில்லி

தீருவேகம் பன் செம்பொற் கோயில் பாடு

ஹுவற் செவ் வாயிலர் முக் கண்பற்க்

காட்ப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

5

உலக்கை பல வோச்சு வர் பயியர்

உலகவுல ஸாமுராஸ் பேதாதெந்தே

கலக் அடியவர் வந்து நின்றார்

காண உலகங்கள் போதா தெந்தே

நலக்க அடி யோகை ஆண்டு கொண்டு

நாண்மலர்ப் பாதந்கள் குடத்தந்த

மலைக்கு மருக்கணப் பாடுப்பாடு

மகிழ்ந்து யொற்கண்ணம் இடித்தும் நாமே.

6

குடகந் தோள்வரை ஆர்ப் ஆர்பத்

தெண்டர் குழாவமலுந் தார்ப் ஆர்ப்ப

நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப் ஆர்ப்ப

நாமும் அவர் தம்மை ஆர்ப் ஆர்ப்ப

பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை

பங்கினன் ஸங்கள் யாபாறனுக்குக்

காடக மாமலை அன்ன கோவுக்

காட்ப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

7

வாட்டாங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவன் கொங்கை பாங்கத்
 தோட்டிரு முண்டாந் துதைந்தி ஸங்கச்
 சோத் தெம்பிரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாட் கொண்ட நான் மறைப் பாதங் காட்டி
 நாயிற் கடைப்பாட் நம்மை இம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆப்பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 8

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்து கறயான்
 செய்ய திருவழி பாடிப் பாடச்
 செம் பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
 ஜயன் அணிதில்லை வான னுக்கே
 ஆபற் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டனம் ஆடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
 சௌங்கயற் கண்பனி ஆடஆடச்
 சித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறவராடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொடாடுட
 ஆப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 10

மருந்து மூலிகை

தமிழ்	பயன்படும்பாகம்	பயன்படும் நோய்
		பிறவிசேபையன்
அகத்தி	இலை, பூ, மிஞ்சு	புச்சி, பித்தம்
அகில்	கைவரம்	குற்கம்மல்
அக்கர காரம்	வேர்	பற்காதி
அயத்தை	வேர்த்தண்டு	ஆஸ்தமா, இருமல்
ஆகாச கருடன்	வேர்	பாம்புக்கமி
ஆமணக்கு	வித்து, வேர், நெய்	சுரம் கண்ணோய்
ஆரைக்கீரை	தாவறம்	நீரிழிவு, பெரும்பாடு
இஞ்சி	வேர்த்தண்டு	வயிற்றுப் பொருமல்
இத்தி	கனி	சுரல்நோய்
இலாமிச்சம்	வேர்	பித்தசுரம்
எருக்கு	வேர், இலை, பால்	தோல்வியாதி
எவுமிச்சை	காப்பு, பழம்	பித்தம், காது
ஓரிலைத்தாபரை	இலை, குருத்து	தலைக்குளிர்ச்சி
அகில்	கைவரம்	குற்கம்மல்
அசோகம்	யட்டை, பூ	பெரும்பாடு
அதிபறிச்சம்	வித்து, நெய்	குஷம்
அதிவிடயம்	வேர்	சுரம், அதிசாரம்
உழுந்து	விதை	உடல்மைவிவு
கடம்பு	வேர், யட்டை	புண், கபம்
கடலழிஞ்சில்	யட்டை	நீரிழிவு
கடுகு	விதை, நெய்	காது, முக்குநோய்
கடுக்காப்	கனி	அனோகனோய்கள்
கறிவேம்பு	இலை, வேர், யட்டை	வாந்தி, புச்சி. கிறாணி
கற்றாழை	இலை	மூலம், தலைநோய்
காஞ்சோன்றி	வேர்	சுரங்கள், கபாலக்குத்து
கஸ்தூரிமஞ்சள்	கிழங்கு	தோல்வியாதிகள்

நன்றி நவிலல்

எமது குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காய் தீகழ்ந்து எமது நல்வாழ்விற்கு
வித்திட்டு எம்மை ஆறாத்துயாரில் ஆழ்த்தி மீளாத்துயில் கொண்ட
எமது அன்புத் தெய்வத்தின் உயிர் காப்பதற்காக போராடிய
கிளிநூச்சி மாவட்ட வைத்தியசாலை வைத்தியர்கள்,
தாதிமார்களுக்கும், யாழ்ப்பான போதனா வைத்தியசாலை
வைத்தியர்கள், தாதிமார்களுக்கும், கொழும்பு தேசிய
வைத்தியசாலை வைத்தியர்கள், தாதிமார்களுக்கும், கொழும்பில்
எமக்கு பல வாழிகளிலும் தோனோடு தோன் கொடுத்து உதவிய
சுன்னாகம் திரு. திருமதி சிவஞானம் குடும்பத்தினருக்கும், திரு.
திருமதி. சிவலிங்கம் குடும்பத்தினருக்கும் கொழும்பிலிருந்து
கிளிநூச்சிக்கு அன்னாரது பூதவடல் எடுத்து வரும் வரை
எம்முடனே இருந்த திரு. திருமதி Dr. வேலாயுதமின்னை
குடும்பத்தினருக்கும் மரணச் செய்தி கேட்டு உள்ளுரில் இருந்தும்,
வெளிநாடுகளில் இருந்தும், தொலைபேசி, தந்தி, தொலைநகல்
மூலம் அனுதாபங்கள் தெரிவித்தவர்களுக்கும் கண்ணர் அஞ்சலி
வெளியிட்டவர்களுக்கும், அன்னாரது இறுதிக் கிரியைகளின் போது
நேரில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், உற்றார், உறவினர்,
அயலவர்கள், நண்பர்கள், ஜேர்மனியில் உள்ள மகன் வீட்டிலும்,
பிரான்சில் உள்ள மகன் வீட்டிலும் இப்ப் பெற்ற துக்கதினத்திலும்
கலந்து கொண்டு ஆத்மா சாந்தி பிரார்த்தனையிலும், இன்று
அன்னாரது வீட்டில் நடைபெறும் மதிய போசனத்திலும் பங்கு
பற்றியவர்களுக்கும், எமது இகையிரியா அயலவர்களுக்கும்,
உறவுகளுக்கும், இம்மலரை அச்சிட்டு வெளியிட்ட சிமாட்
ஸ்தாபனத்தினருக்கும் எமது மனப் பூர்வமான நன்றிகளைத்
தெரிவித்து இதை சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

நன்றி

இவ்வன்னம்
மகனவி, பிள்ளைகள்
மருமக்கள், பேர்ப்பிள்ளைகள்.

கிதாசாரம்



எது நடந்ததோ,
 அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ,
 அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ,
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையது எதை இழந்தாய்,
 எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
 அதை நீ இழப்பதற்கு.
 எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்,
 அது வீணாகுவதற்கு.
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
 அது கிள்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ,
 அது கிள்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது கிள்று உன்னுடையதோ,
 அது நாளை
 மற்றொருவஞ்சுடையதாகிறது.
 மற்றொருநாள்
 அது வேற்றாருவஞ்சுடையதாகும்.

“கிடுவே உலக நியதியும்,
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.”
 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண).